

“နည်းပညာကိုအသုံးပြု၍...”

စာရေးသူသည်... ..

ကျေးဇူးတော်ကြောင့် (၅၄) အုပ်မြောက်သော ညစဉ်ခွန်အားကို ရေးသား ဝေငှခွင့်ရ၍ ဘုရားရှင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပါသည်။ သြဂုတ်လ၏ မိုးသည်းသည်းမှာ ကမ္ဘာမြေသည် စိုပြေလန်းဆန်းခွင့်ကို တဖန်ရခဲ့ပြန်ပါပြီ။ ဤကာလမှာ တိုးတက်နေသော နည်းပညာနှင့် ကမ္ဘာ့ခြုံခြင်း (Globalization) မာယာများကို ဝေးကြည့်ရင်း စိတ်ကူးတစ်ခုခုပေါ်၏။ ဆက်သွယ်ရေးစံနှစ်များကို အသုံးပြု၍ ညစဉ်ခွန်အားကို အလွယ်တကူ ဖတ်ရှုခွန်အားယူနိုင်ဖို့ အင်တာနက်ကို အသုံးပြုခွင့်ရလျှင် ကောင်းမည်ဟု အောက်မေ့သည့်အတိုင်း ကြိုးစားလုပ်ဆောင်နေပါသည်။ အကြံပြုကူညီသော ဆရာနိုင်အောင်ကြီး (သံဖြူဇရပ်မွန်အသင်းတော်)၊ ဆရာ ကိုပီတီနှင့် ဆရာ သက်နိုင် (အလင်းအိမ်)တို့ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ပါ၏။

ဤအစီအစဉ်အတွက် ညစဉ်ချစ်သူများ ဝိုင်းဝန်းဆုတောင်းပေးပို့ရန်အတွက် မေတ္တာရပ်ခံချင်ပါ၏။ မကြာခင်ကာလမှာ အောင်မြင်ခြင်းအသွင်ကို ဘုရားရှင်ပေးပါစေဟု မျှော်လင့်လျက်... ညစဉ်ခွန်အား၏ ခရီးစဉ်များတွင် လိုအပ်သောအရာများကို ပေးလှူကူညီ ဖြန့်ချိဆောင်ရွက်၊ ဖတ်လျက် အားပေး မစခြင်းအတွက်... ညစဉ်ချစ်သူများကို ကျေးဇူးအထူးတင်ကြောင်း ဖော်ပြပါရစေ။ ဘုရားသခင်၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ သခင်ယေရှု၏ ဝရုဏာ... သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာအဖြာဖြာသည်... စာဖတ်သူတို့အပေါ်၌ သက်ရောက်ပါစေသော်။

အစဉ်သဖြင့် . . .

(ဆိုး)

■ Author & Editor: ဆိုး ■ Supporter: သန္တာရွှေ

■ Distribution : သွဲဖော၊ မှုအိုင်း၊ နေခြည်နွေးနွေး၊ ထူးအုပ်စိုး

ထွန်းထွန်းဇော်၊ လယ်လားရှိုး ■ Admin : တွယ်တာထွန်း၊ အယ်ချ်

ဒင်နီယယ် ■ Logo : မျိုးမင်းသော် (Bible league) ■ Design:

စစ်ငြိမ်းအေး ■ Address : ၈၉၃ (ခ)၊ ည/၁၁ ရပ်ကွက်

ဘုရင့်နောင်လမ်းသွယ် (၃)၊ ရွှေပြည်သာမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း။ ■ တဆင့်ဖုန်း:

၆၁၀ ၄၂၇၊ ၆၁၀ ၉၉၄၊ ၆၁၀ ၉၉၃ ■ Cover: K.P.T Group ■ ခရစ်ယာန်အသင်းတော်

အတွင်းကန်သတ်ဖြန့်ဝေသည်။ တန်ဖိုး-မေ့ဒါန

ဗက်လင်ကြယ် . . . မှ စီစဉ်တင်ဆက်သည်။

ငါ့ကြီးစွာသောအခါ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့နှင့် မှာလျှင် မေ့ကြလိမ့်မည်၊ ငါသည်လည်း သင်တို့ကို အတွေ့ခံမည်။ (ယောရမ်အနာဂတ္တိကျမ်း၊ ၂၅:၁၃)

‘မေ့သင်မြင်အာရုံအာရုံအာရုံက ဩဂုတ်လ ...’

ပြက္ခဒိန်ကိုမေးကြည့်သောအခါသင်တွေက ဩဂုတ်လသို့ရောက်လာပြီ ဆိုရပါသည်။ ဩဂုတ်လသို့ရောက်လျှင် တချိန်တခါက ရောမအင်ပါယာကို တည်ထောင်ခဲ့သော ဩဂုတ်စတင်း စကော့စ်ကိုသတ်ရစရာဖြစ်ပါသည်။ သူနန်းတက်ပြီး(၂၈)နှစ်ကြာလျှင် ဝတ်လင်မြို့၌ သခင်ယေရှုမေးမွားခံခဲ့ရပါသည်။ ပြက္ခဒိန်သဖိုင်းတွင်မူ ဂျူးလိယပ်ဆီလာသည် ရုလိုင်လတွင်မေးမွား၍ လုပ်ကြံ သတ်ဖြတ်ခြင်းခံရပြီးနောက် သူ့မိတ်ဆွေ မတ်အင်တိုနီ (Mark Antony)က သူ့ကိုလက်ဖြူ၍ ‘ဂျူးလိုင်လ’ဟုအမည်ပေးခဲ့ပါ၏။ ဂျူးလိယပ်ဆီလာ၏ ရှေး ဩဝတ်စတင်ပေးသည့် ငါးနန်းဆက်ခံသောအခါ မင်းသက်အစီအစဉ်အတိုင်း ရုလိုင်လ၏ နောက်မှ လားသားလက် ဩဂုတ်လ’ဟု အမည်ပေးခဲ့ပါ၏။ ထိုလတွင် သူ့အောင်မြင်ခဲ့သောအောင်ပွဲများ၏ အထိမ်းအမှတ်များစွာကို အဖူးပဲ့ခဲ့ပါ၏။ ထိုပွဲများတွင် ပြည်ထွင်းခမ်း ပြီးဆုံးသွားသော ပွဲတော်ဟည်း ပါဝင်ပါသည်။

လတစ်လကို နာမည်ပေးနိုင် သူ ရောမရခင်ဘုရင်တစ်ပါးသည် အဘိုးဖြစ်သူ ဂျူးလိယပ်ဆီလာ ပြုစုသူနှင့်သင်မူကို ခံသွဲ့ခဲ့ရတာပါ။ သူ့အသက်(၁၈)နှစ်မှာ အဘိုးဆီလာ သူ့လိုကြီးရပြီ။ ကွယ်လွန် ခဲ့ပါသည်။ သို့သော်လည်း(၁၈)နှစ်အတွင်း သူရခဲ့သော သင်ရန်စာများကို အသုံးပြုကာ အောင်မြင်သောသူ တစ်ဦး အဘိုး၏ခြေရာကို လိုက်နာနိုင်သူ တစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။ အင်ပါယာတစ်ခုလုံးကို ဝယ်လ်စွယ်စွယ်နှင့် ထိန်းသိမ်းအုပ်ချုပ်နိုင်ဖို့ သူရခဲ့သော ပညာမှာ အကြောင်း သင်ခံရတာဟုတ်ပါ။ အချိန် အနည်းလယ်အတွင်းမှာ စူးစူးစိုစိုစိုစိုအာရုံဖြင့် သောကြောင်း အင်း၏နည်းဗျူဟာအားလုံးကို ရှုခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အောင်မြင်သော လူပင်နန်းရှင်တစ်ယောက်ကသက်သေခံသည်မှာ သူသည် တစ်နေ့လျှင် နှစ်ကြိမ် အားသစ်လောင်းသည်ဟု ပြောပါ၏။ နံနက်(၁၁)နာရီမှာ တစ်ကြိမ်၊ ည(၄)နာရီမှာ တစ်ကြိမ် အာရုံဖြင့် ဆုံးတောင်းပါ၏။ တစ်ကြိမ်လျှင်(၂)မိနစ်ပါပဲ။ ထိုမိနစ်များမှာ ဘုရားသခင်နှင့် ထိုထံရောက်ရောက် တိုးဝင်ခဲ့ပါ၏။ ငြိမ်သက်ခြင်းဖြင့် ဘုရားသခင် နှိုင်းနှိုင်းဝန်ခံ၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်လုံးသုံးပါးနှင့် အတိအကျ တိုးဝင်ခဲ့သောအခါ အမြဲတမ်းခွန်အားသစ်ကိုရ၍ ခြားနားသော အသက်နှင့်မူ၊ အောင်မြင်မှုကိုလည်း ရသည် ဟု ဝန်ခံခဲ့ပါသည်။

‘မိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့...’ ဟူသော နှုတ်ကပတ်တော်ကို ဆင်ခြင်လျက် သူ့ရားဝင်သို့ တိုးဝင်ချည်းကပ်သောအခါ ဝန်ထုပ်များအားလုံးကို ချွတ်ပေးပါမည်။ မွပ်ပခွား၊ ပုံသဏ္ဍာန်သာမဟုတ်၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့တိုးဝင်ခဲ့ပါလျှင် ဩဂုတ်လတွင် အောင်မြင်ပွဲများစွာကို တိုးဝင်တော် မြင်ဆင်ပေးသည့်ဖြစ်ကြောင်းလင်ရှားလာပါ လိမ့်မည်။

ယခင်ယေရှုကို သူတင်ဝတ်ဆောင်ကြလေဟု ကိုယ်ကာယ၏တပ်မက်ခြင်းအလို့ငှါ မကြံစည်ကြနှင့်။ (ရောမဩဝါဒစာ၊ ၁၃:၁၄)

‘ယူပါ ဖတ်ပါ ...’

ဩဂုတ်လရောက်သောအခါ ဩဝတ်စတင်း (Augustine)ဆိုသောအမည်ကိုလည်း သတ်ရစရာဖြစ်ပါသည်။ အလွန်နားဝင် ချိုယောဏ်အမည်သည် စိန်ဩဝတ်စတင်း (လစ်ပိုမြို့မှခွဲရှော့)၏အမည်ဖြစ်လျက် ခရစ်ယာဏ်ဆရာတော်အလွန် ကြီးကျယ်သော ဓမ္မပညာရှင်ကြီးဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားသခင် အသုံးပြုသောကြောင့် သူ့ရေသော သုံးပါးတစ်ဆူ(On The Trinity)စာပေနှင့် ဘုရားသခင်၏မြို့တော် (City of God) သည် အလွန်ကောင်းမွန်၍ ခရစ်ယာန်စာပေသမိုင်းတွင် တင်ဖွားခဲ့ ပါသည်။ အာဖရိက၏ မြို့တော်တစ်မြို့ဖြစ်သော လစ်ပိုမှာ ဂိုဏ်းအုပ်အဖြစ် (၃၅)နှစ် အမှုတော်ဆောင်ခဲ့ရင်း ဦးကာလွှာ၊ စာစောင်တွေ့နှင့် အနက်ဖွင့်ဖျားများစွာကို ရေးသား သွန်သင်ခဲ့သောကြောင့် စိန်ဩဝတ်စတင်းဆိုသည်အမည်သည် ယခုတိုင် ကြားနေရတာ ဖြစ်ပါ၏။

စင်စစ် ... သူကလည်းငယ်စဉ်က အတော်ဆိုးခဲ့တာပါ။ မိခင်ကဘုရားကို ယုံကြည်သူ၊ မခင်က ဘုရားမဲ့ပါဒ်ဖြစ်၍ မည်သော ထမ်းပိုးအိမ်ထောင်ကြီးမှာ ကြီးပြင်းလာရပါ၏။ မိခင်အလိုကျ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်ခဲ့သော်လည်း ဝညာရေးကို ဦးစားပေး၍ မခင်၏စေလွှတ်အတိုင်း ဘုရားကို အပြောင်အပျက် လျှောင်ခဲ့ပုံသူ ဖြစ်ပါ၏။ တစ်ခါက... “ဘုရားသခင်၊ ကျွန်တော်အား သီလရှိရန် ပြုပြင်တော်မူပါ။ ဒါပေမယ့် အခုအဆင်သင့် မဖြစ်သေးဘူး”ဟု နောက်ပြောင်ဆုတောင်းသဖြင့် မိခင်ခမာ ကြေတုံခဲ့ရပါ၏။ သို့သော် . . . တစ်နေ့မှာတော့ အီဂျစ်ပြည်က ကျော်ကြားလှသော ဘုန်းတော်ကြီး အန်တိုနီယို အကြောင်းကို စိတ်လှုပ်ရှားစွာကြားရသတဲ့။ သူလိုပဲ ခေါင်းမာတဲ့ မိတ်ဆွေနှစ်ယောက်က ပြောင်းလဲသွားလျှင် အိမ်သို့ပြန်သွားပါ၏။ ကိုက်ဆိုင်စွာခပ် သူ့အိမ်နီးချင်း တလေးမှာက ပညာရှိပညာမှာ ကျမ်းစာအကြောင်းသိချင်းဆိုနေကြတာပါ။ ယူပါဖတ်ပါ . . . Take it and Read ဆိုတဲ့ သီချင်းသံကလေးကို ကြားတဲ့အခါ ကျမ်းစာကို ယူပြီးဖတ်ပါ၏။ ရောမဩဝါဒ စာ(၁၃)ကိုဖတ်ပြီးရင်ပဲ ပြောင်းလဲသောအသက်တာကို ရသွားပါ၏။ ဘုရားသခင်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်အရပ်မှ နေ၍ ပြန်လည်ရင်ဆိုင်သော လားရာသို့ ပြောင်းလဲသွားပါသည်။

ယူပါဖတ်ပါ သမ္မာကျမ်းစာအားဖြင့် ပြောင်းလဲမှု အများ ရှိပါ၏။ ကျွန်တော်တို့၏ အသက်က နှိုင်း ကျားမှုပြောင်းလဲမှုကို ရနိုင်ဖို့ ကိုယ်တိုင်၊ ကိုယ်ပိုင်အချိန်ပေး၍ နှုတ်ကပတ်တော်ကိုယူ၍ဖတ်ဖို့ စိန်ဩဝတ်စတင်းက အသက်တာနှင့်ယှဉ်၍ သက်သေခံခဲ့ပါသည်။ Take it and Read ၊ ယူပါ ဖတ်ပါ။

ဩဂုတ်လ(၄)ရက်၊ ၂၀၀၆-ခုနှစ် (ဩဿဝတေးမဂ္ဂ)

ရွက်ကြောက်စရာအကြောင်းမရှိပဲ သမ္မတဇနီးကို မှန်တန်ခွာ ဝိုင်းခြားနိုင်သော ဆရာသမား ဖြစ်လျက် ဘုရားသခင်ရှေ့၌ ကိုယ်ကိုဆက်သခြင်းငှါ ကြိုးစား အားထုတ်လော့။ (၂ တီ၊ ၂၄၅)

‘သင်ယူစရာ ...’

လွန်ခဲ့သြဂုတ်လက ထိုင်းနိုင်ငံသို့ရောက်သွားရာ အစားကားတစ်စီးကို ငါးစီးခဲ့ပါသည်။ ဘန်တောက်မြို့နေထိုင်သူ ဖြန့်လာသောလမ်းပေါ်မှာ အငှားကားမောင်းသမားတစ်ယောက်လှည့်ပျံ့စွာ စကားပြောနေရာ ကျွန်တော်က . . . ‘အဆင်ပြေတယ်ထင်တယ်နော်’ဟု မေးမိပါ၏။ ပြောတယ်ဗျ။ ဒီနေရာက ကျွန်တော်ဂိုဏ်းပဲ။ တနင်္ဂနွေနေ့ကလွဲရင် အမြဲရှိတယ်။ လိုရင်လာရှာပါ။ . . ဟုပြန်ပြောပါသည်။ တနင်္ဂနွေနေ့ကျတော့ မရှိဘူးလားဟုမေးလျှင် ကျွန်တော်က တနင်္ဂနွေနေ့ဆို ဘုရားကျောင်း တက်တယ်လေ။ ကျွန်တော်က သိစုံအစုံမှာ ဘော်ဆိုတယ်ဗျ။ ဓမ္မသီချင်းတွေကို ဆရာကြိုက်လား . . . ဟု ပြန်ပြော၏။ ကြိုက်ပါတယ်ဟု ပြောလျှင် ဖိုးဆိုချင်အိမ်ဘာက . . . ဒါဆို ဓမ္မသီချင်း တစ်ပုဂံကို ဆိုပြပါရစေ ဟုပြောပြီး ‘လာလိုသူတိုင်းလာ’ ဓမ္မသီချင်းကို ထိုင်းဘာသာဖြင့် ဆိုပြလေ၏။ အဲဒါတွေပဲပဲနော်။ ကျွန်တော်လည်းမနေသာတော့သဖြင့် လိုက်ဆိုရာ နှစ်ယောက်သား အဆင်ပြေနေပါ၏။ သူက ဝမ်းသာစွာဖြင့် အယ်လတ်သံပြောင်းဆိုရာ ငယ်ငယ်တို့က ရွာအသင်းတော်မှာ ကွာယာသီချင်းသင်ပေးခဲ့သော ခေါင်းဆောင် ဦးအောင်လှစိန် ကိုပင် သတိရသေးသည်။

ထိုနေ့ကတွင် သူက . . . ဒါတွေက သင်းအုပ်ဆရာတွေနဲ့ဗျ။ ကျုပ်လုပ်ငန်းပျက်ပြီး ထိုင်စိတ်ညစ်နေတာကို သင်းအုပ်ဆရာက ဘုရားသခင်အလိုတော် တစ်ခုခုရှိမယ်။ ခင်ဗျားက ဖော်ရွေတယ်။ ကြည့်တတ်တယ်။ ဝန်ဆောင်မှုကောင်းတယ်။ အဲဒါတွေ တတ္တစီမံနိုင်တာလုပ် ဆိုပြီး ခိုင်းတာဗျ။ သူလမ်းပြပေး။ ဆရာကောင်းပေးတာကြောင့် အတော်တော်အဆင်ပြေတယ်။ အဆိုပါသနာကလည်း မှီတော့ ဆရာက ခရီးသည်တွေကို ဓမ္မသီချင်းဆိုပြဖို့ ဝိုင်းတယ်။ အခြေအနေ ကြည့်ပြီးတော့ပေါ့နော်။ အဲဒါနဲ့ . . . အခုတော့ လုပ်ငန်းရင်တောင် မလုပ်ချင်တော့ဘူး တတ္တစီမံမောင်းရင်း ဓမ္မသီချင်း ဆိုမယ်ဗျာ။ ‘သင်းအုပ်ရဲ့ကျေးဇူးကြီးတယ်ဗျာ။ ငြော်ဒါနဲ့ ခင်ဗျားလည်း ခရစ်ယာန်ပဲမဟုတ်လား . . . ဟု မေးရာ ဟုတ်ပါတယ်ဟု ပြောလျှင် ဒါဆို သင်းအုပ်ကောကောင်းရဲ့လားဗျ။ အသင်းတော်မှာသင်းအုပ်ကစွဲမှဖြစ်တာ။ ခင်ဗျာ သင်းအုပ်ကောင်းကောင်းနဲ့ တွေ့ဖို့ အရေးကြီးတယ်နော် . . . ဟုပြောလျှင် . . .

ကျွန်တော်မမြေနိုင်တော့ပါ။ အသင်းတော်မှာ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် သင်းအုပ် ဖြစ်နေတာမို့ တယ်လို မြေရမလဲ။ တစ်ခုတော့ သင်ခန်းသင်ခန်းစာ ရပါ၏။ သင်ယူစရာ၊ ဆင်ခြင်စရာအများကို ဘုရားသခင်သည် နေ့စဉ်ပေးပေးပါ၏။ သင်ယူစရာတို့ကို ရက်ကြောက်ခြင်း မရှိပဲနာခံ၍ ဘုရားသခင်ရှေ့၌ ကိုယ်ကိုဆက်သခြင်းငှါ ကြိုးစားကြပါစို့။

ဩဂုတ်လ(၄)ရက်၊ ၂၀၀၆-ခုနှစ် (သောကြာမဂ္ဂ)

သင်တို့သည် မြေးကင်းပြီးကောက်တို့ကို နိုင်ရသောအခွင့်နှင့် ရန်သူများကိုနိုင်ရသော အခွင့်တန်ခိုး ငါပေး၏။ (ရွှင်လူကားခရစ်ဝင်ကျမ်း၊ ၁၁:၁၉)

‘သရုပ်ဆောင်သူ .. မြွေ’

ဩဂုတ်လ မိုးဘည်းသည်မှာ အိမ်ထဲသို့ ရေဝင်လာပါ၏။ နိမ့်သောအိမ်ထဲသို့ ရေညာမတ မြေနှစ်ကောင်ပါ ကူးရင်းခတ်ရင်းဝင်လာရာ စောထူးအုပ်စိုးက မရှိ။ ကျွန်တော်ကလည်း များနေရာ ဇနီးသည်က ကျောင်းမှာအံ့ အသံပေးရင် လျှပ်ပြေးတာပဲ ဆိုပြီး တမင်းအိုးဖုံးကို ပြေးယူ၍ တုတ်နှင့် ခေါက်ပါသည်။ အသံကအညံ့နေရာ တတယ် မြေတစ်ကောင် ပြေးသွားပါ၏။ ဇနီးလည်းက အားတက်ပြီးဆက်ခေါက်ရာ မြေလည်း ပျောက်ရော ထမင်းအိုးဖုံး လှလှလေးခရာ ရှုံ့တွမ့်ဖောင်းပြီး ဘယ်လိုမှ အကောင်း မဖြစ်တော့၍ ရယ်လည်းရယ်ရာ စိတ်လည်း ညစ်ရပါ၏။ မြွေကို ဖြင်ယောင်ကာ ခနဲခဲအောင် . . . မြွေက စွမ်းဆောင်သွားပါ၏။ မြွေအကြောင်းကိုစဉ်းစားမိရင်း တစ်ခါက မေ့လိမ့်မိတော့မိပေါ့မှာ ရှင်ပေါလု မြွေကိုက်ခံခဲ့ရတာကို သတိရပါသည်။ သင်္ဘော ပျက်သော ဒုက္ခမှ လွတ်မြောက် လာသော . . .

မီးလှုံနေသည်ရှင် ပေါလုလက်ကို မြွေကတိုက်ပါသည်။ မေ့လိမ့်မိတော့မိပေါ့မှာ ရှင်ပေါလုက မြွေကိုက်ခံခဲ့ရတာကို သတိရပါသည်။ သင်္ဘော ပျက်သော ဒုက္ခမှ လွတ်မြောက် လာသော . . . ဟုပြောကြပါ၏။ သို့သော် . . . ရှင်ပေါလုက မြွေကိုက်ခံခဲ့ရလိုက်ပြီး အဆိပ်မတက်တော့ အဲဒါကြောင့်ပါ။ ရှင်ပေါလုကိုတန်ခိုးရမယ့် အောက်မေ့စွာ လေးစားကြပါ၏။ ရှင်ပေါလုက ကျွန်းပေါ်မှာ နာပတန်းသူတွေကို ဆုကောင်းပေးပြီး အနာရောဂါ ငြိမ်းစေပါသည်။ ဘုရားရှင်ပေးသော တန်ခိုးများစွာကြောင့် ရှင်ပေါလုသည် မြွေအန္တရာယ်မှ တင်းလွတ်လျက် ဘုန်းတော်ကိုထင်ရှား စေနိုင်ပါသည်။

ဒေသပြုရာကို ပျောက်ဆုံးစေသူမှာ မြွေမြေဟောင်းဖြစ်သော ဓာတုဓာတ်မာန်နက် ဖြစ်ပါ၏။ သူ၏လက်နက်မှာ စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်းဖြင့် အပြစ်ကိုပြုစေရန် ဖြစ်ပါသည်။ စုံစမ်းခြင်းများ၊ သွေးဆောင်ခြင်းများပြုဖို့ ကျွန်တော်တို့၏ သာယာသောအသက်တာ ဒေသပြုရာများ ပျောက်ဆုံးနိုင်ပါ၏။ စင်စစ် . . . သခင်ယေရှုမြင် (စုံစမ်းခြင်း)ကို နိုင်ရသော အခွင့်တန်ခိုးကိုပေးလျက်ရှိပါ၏။ အမိန့်ပါမှ ကိုယ်တော်ကို အားတိုးခြင်းဖြင့် စုံစမ်းခြင်း၊ သွေးဆောင်ခြင်း များကတိ ကျွန်တော်တို့အောင်နိုင်သည်ကို သိမှတ်ကြပါစို့။ စုံစမ်းခြင်းကို ကျေရသည်မှာ အစဉ်အလာ တစ်ခုဖြစ်ပါ၏။ သို့သော် . . . စုံစမ်းခြင်းကိုအောင်နိုင်သောအခါ ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ကိုထင်ရှားစေမည် ဖြစ်သော ကြောင့် စုံစမ်းခြင်းကိုတွေ့ရလျှင်စိတ်မပျက်ရပါ။ ခွန်အားယူ၍ ဝမ်းမြောက်စွာ ကျော်နင်း ပြတ်သန်းသွားကြပါစို့။

ဩဂုတ်လ(၅)ရက် ၂၀၁၆-ခုနှစ် (နေ့နေ့)

တာဝန်များရှိ ပွေ့လွယ်ခြင်းရှိလော့။ သို့ပြုလျှင် စိတ်နှလုံးအလိုကို ပြည့်စုံသော အခွင့် ကို ပေးတော်မူမည်' (ဆာလ်ကျမ်း ၃၇:၅)

'ကျွန်တို့အသက်တော်ယူအချက် ...'

ပိနန်ကျွန်းသို့ ရောက်သောအခါ သာယာလှသော ဒေသပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့် စိတ်နှလုံး ချမ်းမြေ့ပါ၏။ မလက္ခာရလက်ကြားနှင့် အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာအလယ်မှ ပိနန်ကျွန်းသည် စိမ်းစိမ်းစိုစို တောတောင်များ၊ လှပသောတောင်စဉ်တောင်တန်း၊ မြူဖွေးသောသဲ မြေတမ်းခြေများဖြင့် အလွန်လှပပါ၏။ မလေးရှားနိုင်ငံ၏ အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်သော်လည်း ခရစ်ယာန်ဘာသာအခြေခိုင်လျက် ဗီမာန်တော် များစွာရှိကာ ဝတ်ပြုသူလည်း များပါ၏။ အသင်းတော်များမှဖွင့်သော စာအုပ်ဆိုင်များကလည်း စာအုပ်မျိုးစုံ ရောင်းချလေ၏။ အထူးသဖြင့် 'အောင်မြင်ရေးတတ်ကျွမ်းစွာအုပ်' များ ရောင်းကောင်းလှပါ၏။ နောက်တစ်မျိုးကတော့ 'ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းခြင်း' စာအုပ် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအကြောင်းအရာပါ စာအုပ်ကလေးတစ်အုပ်ကို ဝယ်ပါလားဟု စာအုပ်ရောင်းသူ ပိနန်ကျွန်းမှ မိန်းကလေးက တိုက်တွန်းပါ၏။

ကျွန်တော်က ..

'ဗီမာန်ကျွန်းက အရမ်းထွတ်တာပဲနော်' ဟုပြောလျှင် 'ဟုတ်ကဲ့ခွင့်၊ လူကြိုက်များတဲ့ အရောင်းရဆုံး(Best Seller)တွေပါ' ဟုဖြေပါသည်။

ရုပ်ရှင်၊ မူဒင်းတွေထုတ်တောင် ရောင်းကောင်းလားဟု မေးလျှင် သူမက ချစ်စဖွယ် ပြောပြ ...

အချစ်ဝတ္ထုတွေထုတ်တောင် ပိုရောင်းရ သေးလယ် မှား ပြောပြခဲ့၏။ 'အာပြစ်လို့လ ဆိုတော့ လူတွေမှာခက်ခဲတာ၊ ပြဿနာတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ကြရတာဆိုတော့ မိပြဿနာတွေထဲက လွတ်မြောက် ချင်တာကိုး။ အဖိုးလည်းဖက်ကြည့်ပါ။ အဖိုးတန်တဲ့ နည်းပညာတွေပါတယ် ...' ဟု တိုက်တွန်းပြန်၏။ စေ့စတော့ကြီးလှ၏။ အနည်းဆုံး(၄၀)ရင်းဝစ်ဆိုတော့ တစ်သောင်းခွဲကျော် နီးနီးဖြစ်၍ မဝယ်နိုင်ပါ။

အမေရိကန်နိုင်ငံမှာ သင်းအုပ်ဆရာကြီး နော်မန်ဝင်းဆင်ပီးလ်က 'သာမန်အားဖြင့် လူအများသည် မိမိတို့၏ပြဿနာကို နည်းသုံးမျိုးဖြင့် ဖြေရှင်းသည်' ဟု ဆိုပါ၏။

(၁) အလုပ်လုပ်ခြင်း (၂) တွေးခေါ်ကြံဆခြင်း (၃) ဆုတောင်းခြင်းတို့ဖြင့် ပြုလုပ် ဖြေရှင်းနိုင်သော်လည်း လူအများစုဟာ ပထမနှင့်ပုဂံထဲကအချက်ကိုသာ လုပ်ဆောင်၍ တတ်ယအချက်ကို လျစ်လျူရှုထားပါ၏။ ကျန်သော တတိယအချက်ကို သိ၍နားလည်၍ ယုံကြည်၍ လုပ်ဆောင်သူသည် အခြားသူများထက် သာလွန်အောင်မြင်ကြောင်း ကိုတွေ့ရပါလျက် အဘယ်ကြောင့် မလုပ်ဆောင်သနည်း ... ဟု မေးမြန်းခဲ့ဖူးပါ၏။

ဩဂုတ်လ(၆)ရက် ၂၀၁၆-ခုနှစ် (နေ့နေ့)

ပဌနာစကားကိုပြင်ဆင်၍ တာဝန်ယူရားသံတော်သို့ ပြန်လာလျက် အကျွန်ုပ်တို့၌ ရှိသမျှသော အပြစ်တို့ကို ပယ်ရင်းတော်မူပါ။ ကျေးဇူးပြု၍လက်ခံတော်မူပါ။ (တောရေအနာဂတ္တိကျမ်း ၁၄ : ၂)

'ကျေးဇူးပြု၍ လက်ခံသည်'

၁၉၇၂ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ(၆)ရက်၊ ဟနပ်နေ့နေ့နံနက်သည် သာယာလှပါ၏။ ဥပုသ်နေ့ ဖြစ်သော်လည်း ဟာသာတခွဲဦးအုန်းမိသားစုသည် ဘုရားကျောင်းသို့မသွားဘဲ အပျော်ခရီး ထွက်သွားကြသည်။ ဥပုသ်နေ့မဟုတ်ဘဲ အားလပ်ရက်ဖြစ်သည်ဟု ဦးအုန်းကနောက်ပြောင် သေးသည်။ ဧရာဝတီမြစ်ထဲမှာ မောင်တစ်ခုကိုစီး၍ ရန်ဆင်းကြပါ၏။ ယခင်က ဥပုသ်နေ့ ဆိုလျှင် မိသားစု ဘုရားကျောင်းမှန်မှန်တက်သော်လည်း နောက်ပိုင်း ဦးအုန်း၏မိခင် မပျက်တည်းက ကြည်းဖြည်းပေါ့ဆလာကာ ဘာသာရေးမှဝင်ရုတ်ခြင်းခံခဲ့ရတော့ပါ။ ထိုနေ့တွင် သူတို့ စီးလာသော ပါမောင်သည် မပတ်တဆပ်ပဲ အရှေ့မှသစ်ဆောင်ကို တိုက်မီတာမောက်လေ၏။

ဦးအုန်းနှင့်သမီးချောစုအုန်းက သစ်ဖြင့်မောင်ကိုတွယ်ဖော်ထားပါသည်။ သားဖြစ်သူ ရွှေအုန်းနှင့်လူအုန်းတော့ သစ်မောင်ကိုသွားကိုင်မိပါ၏။ ဇနီးဖြစ်သူမေး မာလာတော့ ဘာကိုမျှမတိုင်မီ ရေစီးနှင့်ဓရာလေ၏။ ရေလည်းပေးတတ်။ အဝတ်များလည်းကျွတ်၊ မြှုပ်လို့ကပ်ပေါ်လို့ကိုင် ငြင်းထန်သောရေသွားကြမ်းကြမ်းသယ်ဆောင်ရာသို့ ဇောက်ထိုး ခိုးမျှော် ပါသွားလေ၏။ သက်လေစင်ကလေးမှာ ဘုရားသခင်ကိုသတ်ရ၍ ဆုတောင်းပည့် ပြုပြီးမှ ... မတောင်းရဲ မတောင်းပုံဖြစ်ပါသည်။ ဥပုသ်နေ့မှာ ဘုရားကျောင်းကိုမသွားဘဲ အပျော်ခရီးထွက်လာ၊ သောကြောင့် ဆုတောင်းရင်လည်း ဘုရားသခင်က နားထောင်မှာ မဟုတ်ပါဘူးဟု အော်ပေမကတ ဝမ်းနည်းလျက် နောင်တပုလျက် ရေထဲမှာ လိက်တလူးကာ တစ်ပါသွားပါ၏။ ရုတ်တရက် ထူးဆန်းသောအဖြစ် ဖြစ်လာပါသည်။ တံငါသည် တစ်ယောက်က တိုက်ဆိုင်ခွာပင် ကျယ်သောမြစ်ပြင်ထဲမှာ ကွန်ကိပစ်ချရ ... ခေါ်မာလာကို အုပ်မိလေ၏။ အလျင်အမြန် ဆွဲကပ်သောအခါ ကွန်သည်စက်ပြတ်လျက် အဝတ်အစားမရှိသော ဆံပင်ဖိုဖိုနှင့်အဖွားကြီးကိုမိလေ၏။ ထိုနေ့က သူတို့မိသားစု ငါးယောက်သည် အသက်အသေပါ။ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်လျက် အိမ်သို့ပြန်လာ ကြပါ၏။ နောင်တလည်းကြီးစွာရခဲ့ပါသည်။ တံငါသည်ကြီးက ခေါ်မာလာ၏လည်းပင်း၌ မပြတ်မကု ကျန်ခဲ့သော လက်ဝဲကားတိုင်ဆွဲကြီးကိုကြည့်ကာ ... ခင်မာလူ့ ခရစ်ယာန် မဟုတ်လား ဟု မေးသော အသံကိုကြားလျှင် မိသားစုသည် ခေါင်းဆုံ နေကြပါ၏။

ရှေ့အပတ်တွင် သူတို့သက်သေခံကြပါသည်။ ကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ ဆိုးသည်ဖြစ်စေ ဘုရားရှင်သည်မေတ္တာပေးပါ။ ကျွန်တော်တို့ကဘုရားရှင်ထံမှရောင်မယ်၍နေသောအခါ ဘုရားရှင်သည် ဝမ်းနည်းပါ၏။ ဘုရားရှင်ထေးလျှင် ယနေ့ပြန်လာခဲ့ပါ။ သင်္ဂဟိလက်ခံရန် ကျေးဇူးပြုရန် အစဉ်သဖြင့်ရှိပါ၏။

ဩဂုတ်လ(၅)ရက်၊ ၂၀၀၆-ခုနှစ် (အင်္ဂလိပ်နေ့)

လူသည်နေအောက်မှာ ကြိုးစားအားထုတ်သော အမှု၊ အလွန်စွဲလမ်းသောအမှု၊ အလုံးစုံတို့၌ အဘယ်အကြီးစွဲသနည်း။ (သေဓာတ်ကျမ်း၊ ၂:၂၂)

'အလွန်စွဲလမ်းသောအမှု ..'

ပြဿနာက ကော်ဖီတစ်ခွက်ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ရန်ကုန်မြန်မာ့မည်ညာက ဘန်ကောက် လေဆိပ်မှာ အချိန်အနည်းငယ်ရှိသဖြင့် ဆိုင်တစ်ခုမှာကော်ဖီဝင်သောက်ပါ၏။ ခြေပြာကတတ်ပြားမှာ ကော်ဖီအမည်(၁၂)မျိုးခန့် ရှိပါသည်။ ဈေးနှုန်းကတော့ မြန်မာဇွေ (၁၂၀၀)လောက်ချည်းပဲ ဖြစ်ရာ ဘယ်ကော်ဖီသောက်ရမလဲ မသိပါ။ နောက်ဆုံးတော့ နာမည်ကြီးသော ယိုးဒယားစတိုင် ကော်ဖီကို မှာသောက်ပါ၏။ ကော်ဖီကမဆိုးပါ။ သို့သော် မြောက်ဥက္ကလာပမူ သမီးရွားလေဆိန်၏ သံတောင်တော်ဖီလောက်မတော်ပါးဟု အောက်မေ့သဖြင့် လိုက်ဖိုသောမိတ်ဆွေကို ဝိုက်ရန်တုန်းက 'ရွားလေ'သာ 'ဟန်တော်'မှာ ကော်ဖီလားရောင်းရင် ဒီဆိုင်တွေပြတ်မှာပဲဟု ကြားနေလျှင်။ ထိုမိတ်ဆွေက ကော်ဖီကြောင်းမပြောဘဲ 'ရွားလေ'ဆိုတာအပျိုလမ်းဟုမေးရာ ထိုမိတ်ဆွေ ချာတိတ်ကို ငါ့သမီးကတူဟုပြောရင်း ခေါင်းထုလိုက်သေး၏။ ရုတ်တရက်သာတိရုဏ် နာရီ ကြည့်လိုက်တော့ လေယာဉ်ထွက်တော့မည်။ ခုကွပ်... ပြေးကြွရုံဟုဆိုကာ အထုပ်ကိုမ၍ နှစ်ယောက်သား ပြေးလေ၏။

ဘန်ကောက်လေဆိပ်က ကျယ်လွန်းသည်။ ထွက်ပေါက်က ရှစ်ဆယ်ဆိုတော့ တိုယ်လေယာဉ် ထွက်ပေါက်က ဝေးသည်။ စိတ်စောသဖြင့် မောရမုန်းမသိပြေးရာ ထိုင်းလူငယ်ခမာ ကျန်တော့ အထုပ်ကိုထမ်းရင်း မှီအောင်မလိုက်နိုင်၊ လျှာထွက်၍ မောမေ၏။ သားနားသော လေဆိပ်ထဲမှာ ကျန်တော်တို့နှစ်ယောက် အသည်းအသန် ပြေးနေသည်ကို ကြည့်ရင်း အံ့ကြွနေကြပါ၏။ ဟေ့ကောင် အရေးကြီးတာ နားမလည်ဘူးလား မြန်မြန်လာပါဟု အော်ပြောလိုက်ရာ သူက အေးအေးဆေးဆေးလုပ်ပါ။ လေယာဉ်မမှီလည်း နောက်လေယာဉ်ရှိကားပဲ၊ ကျန်တော်မောလို့ သေတော့မယ် ဟု ပြောပါသည်။ ထိုနောက်တွင် သူကပြေးပြေးပဲလျှောက်လာကာ ကျန်တော်က အေးအေးဆေးဆေးပဲ လုပ်ချင်တယ်၊ ဆရာလည်း အေးအေးဆေးဆေးပဲ လုပ်ပါ။ အဲဒါဆိုရင် အလုပ်တွေ အချိန်တိုတိုနဲ့ ပြီးသွားနိုင်တယ်။ အဲဒီအပြင် အသက်ရှည်မယ်ဟု အကြံပေးလေသည်။ ထိုနောက် သူက ကျန်တော့အစေတ ပြေးပြေးမုန်မုန်ပဲလုပ်ဖို့ သင်လယ်။ အဲဒီအတိုင်း ကြိုးစားပြီး လက်တွေ့အသက်ရှင်တယ်ဟု ဆက်ပြောလျှင် ကျေးဇူးပါပဲဟု ကျန်တော်က ပြောခဲ့ပါ၏။ စင်စစ် စိတ်စောခြင်းသည် စိတ်မောခြင်းကို ဖြစ်စေပါ၏။ အောင်မြင်လိုသောမိတ်နှင့် အလွန်စွဲလမ်းသောအမှုကိုပြုလျှင် ပင်ပန်းလွန်း ပါ၏။ ဘုရားရှင်က ပင်ပန်းစေရန် ဆန္ဒမရှိပါ။ စွဲလမ်းသောလုပ်ဆောင်ချက်လည်း ထိုက်တန်သော အောင်မြင်မှုတစ်ခုတော့ ဘုရားရှင် ပြင်ဆင်ပေးမှာပါ။

ဩဂုတ်လ(၅)ရက်၊ ၂၀၀၆-ခုနှစ် (အင်္ဂလိပ်နေ့)

တို့.. ထာဝရဘုရား နံနက်အခါ အကျွန်ုပ်၏စကားသံကို ကြားတော်မူပါ၏။ နံနက်အခါ ကိုယ်တော်ကို မျက်မှောက်ပြု၍ မျှော်လင့်ပါသည်။ (ဆာလ်ကျမ်း၊ ၅:၃)

'နံနက်ချိန်ခါ'

တစ်ခါတုန်းက ရေဒီယိုမှာ ကြားဖူးနေကျ နားရည်ဝသော အမိအမည်၏အမည်မှာ 'နံနက်ချိန်ခါ တေးသံသာ' ဖြစ်ပါ၏။ ယနေ့တွင် ကျွန်တော်က 'နံနက်ချိန်ခါဆုံးဖြတ်စရာ' ဟူသောအကြောင်းကို ဝေငုလိုပါရစေ။ တစ်ခါတုန်းက အာဖရိကတောကြီးထဲမှာ ခြင်္သေ့တစ်ကောင်နှင့် တောင်ဆိတ် တစ်ကောင်တို့ နေထိုင်ကြပါ၏။ သူတို့သည် နံနက်မိုးသောက် အလင်းရောက်သည်နှင့် ခြင်္သေ့က ..

ငါဒီနေ့တော့ တောင်ဆိတ်ထက်ပိုမြန်အောင် ပြေးရလိမ့်မယ်။ မတူဘဲရင်တော့ ဒီနေ့လာ ငါ့အတွက် ဘာလောင်မွတ်သိပ်ရာနေ့ ဖြစ်နိုင်တယ် 'ဟု ဆုံးဖြတ်သတိ။ တစ်ချိန်တည်းမှာ တောင်ဆိတ်ကလည်း ..

ငါဒီနေ့တော့ ခြင်္သေ့ထက်ပိုမြန်အောင် ပြေးရလိမ့်မယ်။ မတူဘဲရင်တော့ ဒီနေ့လာ ငါ့အတွက် နောက်ဆုံးနေ့ ဖြစ်နိုင်တယ် 'ဟု ဆုံးဖြတ်လေ၏။ ခြင်္သေ့အစားကို မခံနိုင်သော တောင်ဆိတ်နှင့် တောင်ဆိတ်ကိုစားရန်လိုအပ်သော ခြင်္သေ့တို့၏ အားမြှင်ပို့သည် နံနက်ချိန်ခါ ဆုံးဖြတ်စရာအဖြစ် နေ့စဉ် ဖြစ်ပေါ်နေပါ၏။ အကယ်၍ ကျွန်တော်တို့သည် တောင်ဆိတ် နေရာမှာပဲနေနေ၊ ခြင်္သေ့နေရာ မှာပဲရှိရှိ အဓိကဆုံးဖြတ်ရမှာကတော့ ယနေ့အတွက် အမြန်ဆုံးပြေးဖို့ပဲဖြစ်လေသည်။ နံနက်ခင်း ဆုံးဖြတ်ချက်မှာ စင်စစ် တသက်တာအတွက် အရေးကြီးသောအရာ ဖြစ်ပါသည်။

လျှင်မြန်စွာပြေးနိုင်သော ခွန်အားကို ပေးသူမှာ ဘုရားသခင်ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏ ခွန်အားမပါပဲ ကျွန်တော်တို့ မြန်မြန်မပြေးနိုင်မှာ သေချာပါသည် .. ဘုန်းတော်ဝင်စား ခဲပြီးသော နမ္မတူမြို့မှ သိက္ခာတော်ရသရာ စောထွန်းဝင်းကပြောဖူးသောစကားကို ဝေငုလိုပါ၏။ သူက ခရစ်တော်ကိုမယုံကြည်ကြသောသူတို့က နံနက်ငါးနာရီမှာထပြီး သူတို့နဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ဘုရားကိုရှိခိုးတာကြားရဲ့လျှင် ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်သူတို့ကလည်း နံနက်လေးနာရီမှာထပြီး ထာဝရဘုရားကို ရှိခိုးတဲ့ကွယ်ခွန်အားလူရန်တောင်ပါသည်ဟု ပြောပါ၏။

အင်္ဂလိပ်သင်းအုပ်ဆရာ စပါဂျင်ကမူ .. နံနက်၌ သင်သည်ဘုရားသခင်ကိုမယူမစွဲပဲ လျှင် စာတန်မှာရန်ကတည်း သင်ကိုရွာစေလိမ့်မည်ဟု ရေးသားခဲ့ပါသည်။ ဒါပင်မင်းသည် နံနက်စောစောတွင် ဘုရားရှင်ထံတိုင်းဝင်ချဉ်းကပ်၍ ထမ်းညွှန်ပစ္စည်း ကွယ်ကမူကို ရှာဖွေခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့သည်လည်း နေ့သစ်မှာဆုံးဖြတ်စရာကို အောင်မြင်စွာအနိုင်ရရှိ ခွန်အား လူလျက်ပြင်ဆင်မှုသာ စာတန်ကိုအောင်နိုင်မည်ဖြစ်ပါ၏။

မြန်မာ့အလင်း(၉)ရက်၊ ၂၀၀၆-ခုနှစ် (ဗုဒ္ဓဟူးနေ့)

ဘုရားသခင်၏သားတော်ယေရှုခရစ်၏ အသွေးတော်သည် ငါတို့အပြစ်ရှိသမျှကို ဆေးကြောတော်မူ၏။ (ရှင်ယောဟန်ဩဝါအာပရမောစောင်၊ ၁:၇)

‘အသွေးတော်ဖြင့် ..’

ဆရာကြီး ဂျွန်စကစ်လေ(၁၇၀၃-၁၇၉၁)သည် တစ်ညသောအခါ တရားဟောရာမှ တစ်ယောက်တည်းအဖြစ်၌ လူဆိုးတစ်ယောက်၏လှယ်ကံခြင်းကိုခံရ၏။ သူ၌ ငွေစ အနည်းငယ်နှင့် ဝေစာများသာ ပါသည်။ လူဆိုးသည် ရသမျှကိုလူပြီးထွက်ခွါလျှင် ဆရာကြီးက နေပါဦးမိတ်ဆွေ ဒီဝေစာကိုပါ လူသွားပေးပါ။ ဒီအလုပ်ကို မိတ်ဖျက်လာတဲ့ တစ်နေ့ဖက်ပါ ဟု ပြောရင်း ‘အသွေးတော်သည် အပြစ်ရှိသမျှကို စင်ကြယ်စေ၏’ ခေါင်းစဉ်ပါဝေစာကို ပေးလေသည်။ လူဆိုး ထွက်သွားလျှင် သူသည် ခူးထောက်ကာ ဆုတောင်းပေးပြန်၏။

နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာသောအခါ တစ်ခုသောပညာသင်နေ့၌ ဝိမာန်တော်တွင် ဆရာကြီးသည် ဒေသနာကို ဟောပြောအပြီး၌ ထုံးစံအတိုင်း ဝိမာန်တော်ထွက်ပေါက်မှနေ၍ တစ်ဦးပြီးတစ်ဦး နှုတ်ဆက်လေ၏။ အသင်းသားများကုန်သွားသောအခါ လူစိမ်း တစ်ယောက်သည် မလှမ်းမကမ်းတွင် ရပ်နေသည်ကို သူမြင်သဖြင့် သွား၍နှုတ်ဆက်ရာ ထိုသူက သူ၏အမည်ကို ပြောပြပြီး ..

‘ကျွန်တော်ဟာအခုအိန်ဒိုနား အောင်မြင်တဲ့ လုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦးပါ။ စီးပွားရေးကလည်း ပြေလည်ပါပြီ။ ဒါပေမယ့် ကျန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်းများစွာက ညတစ်ညမှာ ဆရာကြီးကို လူယတ်ခဲ့တဲ့လူဆိုးဟာကျွန်တော်ပါပဲ’ဟု ဝန်ခံပြောဆိုလေသည်။

ထိုအခါဆရာကြီးက ..

‘ကျွန်တော်ဝမ်းသာပါတယ်။ ကျွန်တော်ဆုတောင်းတဲ့ ဘုရားသခင်က ဖြည့်ဆည်းပေးတာပဲ။ ထဲဒီတုန်းက ‘ဤလူဆိုးအား တယ်တော်မူသောကြောင့် ကျေးဇူးတော် ကြီးလှပါ၏။ ဤဝေစာအား အသုံးပြုတော်မူပါ’လို့ ကျွန်တော်ဆုတောင်းခဲ့တယ်ဟု ပြောပြပါ၏။ လူဆိုးဖြစ်စူးသူတို့ ဆရာကြီး၏ ကျေးဇူး ကြီးလှပါတယ်ဟုဆိုလျှင် သူက ..

‘ကျွန်တော်တို့ ကျေးဇူးမတင်ပါနဲ့။ ခင်ဗျားကျေးဇူးမတင်ရမှာက ကျွန်တော်တို့အားလုံးကို အပြစ်မှ လုံးဝကင်းစင်စေသော ခရစ်တော်၏ အသွေးတော်ကိုသာ ကျေးဇူးတင်ပါ။’

ရှင်ယောဟန်ဩဝါဒစာ ပထမဆောင်၌ ကိုယ်အပြစ်မရှိဟု ငါတို့သည်ဆိုလျှင် ကိုယ်ကို လှည့်မျှားကြ၏။ ငါတို့၌သစ္စာတရားမရှိဟု ကျွန်တော်တို့သည် အသွေးတော်အားဖြင့် အပြစ်မှ ကင်းစင်ခွင့်ရပါ၏။ သို့သော် ဘုရားသခင်သည် အလင်း၌ ရှိတော်မူသကဲ့သို့ ကျွန်တော်တို့သည် အလင်း၌ကျင်လည်၍ မိတ်သဟာယဖွဲ့ ရန် လိုကြောင်းကိုမူ သတိပြုရပါလိမ့်မည်။

မြန်မာ့အလင်း(၁၀)ရက်၊ ၂၀၀၆-ခုနှစ် (ကြာသပတေးနေ့)

ဤနေ့ရက်သည် ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူသော နေ့ရက်ဖြစ်၍ ယနေ့ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြအံ့။ (ဆာလံကျမ်း၊ ၁၁၈ : ၂၄)

‘ရွှင်လန်းစေသာနေ့’

ကျွန်တော်အိမ်နီးချင်းမိသားစုသည် တပင်းစာ၌ရှေ့သို့ရောက်၍ နံနက်စာဖြစ်စေ၊ ညနေစာဖြစ်စေ၊ စားသုံးမည်ပြုသောအခါတိုင်း အထက်ပါကျမ်းချက်ကို ရွတ်ပြီးမှ ဆုတောင်းကာ စားသောက်လေ့ရှိသည်မှာ အနှစ်နှစ်ဆယ်ခန့် ကြာခဲ့ပါသည်။ သူနှင့် တွေ့လျှင်လည်း ‘ထာဝရဘုရား စီရင်သောနေ့’ဟူသောစကားကိုပြောလေ့ရှိ၍ ဖြစ်ပါသည်။ သူ၏သားသမီးများလည်း အရွယ်ရောက်လာပြီးနောက် အိမ်ထောင်ခွဲကြွသောကြောင့် ရပ်ဝေးမြေခြားသို့ပြောင်းရွှေ့ပါပြီ။ သူတို့၏ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦးသာ ကျန်သောအချိန်၌လည်း သူတို့၏ရွှေကျမ်းချက်ကို နံနက်တိုင်း ညနေတိုင်းအစဉ်အလာပမာန် ရွတ်ဆိုပြန် ဖြစ်ပါသည်။ သူတို့၏ဧည့်သန်းတွင် သစ်သားပြားကို ပေါ်လစ်ဆီတင်ပြီးမှ ပန်းချီဆေးဖြင့်ရေးထားသော ထိုစာတန်းရှိ၏။

နောက်ဆုံး ... သူတို့ ဆွဲထားသောဆွဲကြိုး၏ လက်ဝဲကမ်းတိုင်ပုံ လောကတင်ပေါ်မှာပင် (ဆာလံ၊ ၁၁၈: ၂၄)ဟူသော စာလုံးကလေး ထွင်းထားသေး၏။

နှစ်ပေါင်းအတော်အတန်ကြာ ထိုရွှေကျမ်းချက်နှင့် ဖက်တွယ်အသက်ရှင်ခဲ့သော ဇနီးမောင်နှံသည် ရုတ်တရက်ခင်ပွန်းဖြစ်သူ၏ကျန်းမာရေး ဆိုးဝါးလာပါသည်။ နှလုံးရောဂါဟု သိရပြီး အထူးကြပ်မတ်ဆောင်တွင် ကုသနေရစဉ်မှာပင် ခွဲစိတ်ကုသရမည်ဟု ဆရာဝန်ကကြေငြာ ပါတော့၏။ အသက်ရှင်ရာခိုင်နှုန်းသည် ၂၅% ဟု ပြောပါ၏။ အဓိပ္ပါယ်မှာ သေနိုင်သည်ဟု ဆိုကြပါစို့။

ဇနီးသည်သည် မျက်ရည်ကျလျက် သူ၏သားသမီးအားလုံးကို ခေါ်မိတ်ကာ ခင်ပွန်းသည် ခွဲစိတ်မည့် နံနက်တွင် ကုတင်ဘေးတွင်ရပ်လျက် သူတို့၏ရွှေကျမ်းချက် ဖြစ်သော ဆာလံ၊ ၁၁၈: ၂၄ ကို ရွတ်ဆိုကြပါသည်။ ဗျူနေ့ရက်သည် ထာဝရဘုရား စီရင်သောနေ့ ဖြစ်၍ ယနေ့ ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်းကြပါကုန်အံ့။

ကျေးဇူးတော်သည် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှပါသည်။ ခွဲစိတ်ကုသခြင်း အောင်မြင်ခဲ့သဖြင့် သားသမီးတော်များပင် အံ့အားသင့်ခဲ့ရပါသည်။ ထိုပြစ်စဉ်မှ ကျွန်တော်သင်ခန်းစာနှစ်ခု ရလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော် အိမ်နီးချင်းသည် ရွှေကျမ်းချက်ကို လက်တွေ့ အသုံးပြုနိုင်ခဲ့ပါ၏။ ကျွန်တော်တို့၏ ဘဝတွင် ရွှေကျမ်းချက်ရှိပါသလား။ ဒုတိယအချက်သည် နေ့ရက်တိုင်းသည် ဘုရားရှင်စီရင်တော်မူသောနေ့ဖြစ်သည်ကို မမေ့မလျော့သိမှတ်ရန် အထူးလိုအပ်ပါသည်။

ဩဂုတ်လ(၁၁)ရက်၊ ၂၀၁၆-ခုနှစ် (ဆေးကြောရေး)

ငါတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းရှိ၍ မြောင်မတ်ရာသို့ရောက်လျှင် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ် အားဖြင့် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းကိုခံစားကြရမည်။ (ရောမဩဝါဒစာ ၅ : ၁)

‘မိနစ်နှစ်ဆယ်ချည်းသာ ယုံကြည်ပါ ...’

မိဘာရစ်ရာမြင့်သော မိနစ်တောင်ပေါ်သို့ တတ်ကြည်ရန် မိတ်ဆွေများက ဖိတ်ခေါ်သဖြင့် နံနက်စောစောမှာ တောင်ခြေ၌ ရသားတို့စောင့်ပါ၏။ ရထားသည် တောင်ကို အဆင်ပြေပြေ လွန်းထိုးမတက်ဘဲ မတ်စောက်သော ကမ္ဘားယံအတိုင်း ရထားလမ်းကို ပြင်ဆင်ထားရာ ကြောက်စရာကောင်းပါ၏။ အပေါ်မှဆွဲတင်သော ရေပုန်းတစ်ခုထဲမှာ လိုက်ပါရသလိုပါပဲ။ သံလိုက်စာဟ်ဖြင့် ရထားသည် မတ်မတ် စောက်စောက်မောင်းတက်ရာ ပြန်များကျရင်တော့ သေပြီဟုထွေးရင်း ကြက်သီးထသွားပါ၏။ ကျွန်တော်က ကြောက်သော်လည်း တိုယံထက် ကြောက်သူကွေး၊ ဖြူး၊ ကြွက်ပြိုက် ကျနေရာ သူမတို့ကြည့်ရင်း ကိုယ်ပါ နှလုံးသွေး ပျက်ချင်နေပါ၏။ သို့သော် သူမတို့ သူနိုးတော်ကြီးက ...

‘ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ မကြောက်ပါနဲ့။ ရထားလည်းကောင်းတယ်။ ရထားမောင်းသမားကလည်း ကျွမ်းကျင်တယ်။ နည်းပညာကလည်းမြင့်တယ်။ တောင်ပေါ်ကို မိနစ်နှစ်ဆယ်နဲ့ ရောက်သွားမှာ ...’ ဟု ပြောသော်လည်း ကလေးမကခေါင်းကိုခါရင်း ကြောက်တယ်ဟု ပြောရင်း ငိုပါပြီ။ ဆရာတော်က ရထားမောင်းသမားက ဘာမှမဖြစ်ဘူးလို့အာမခံထားဟု ဆက်ပြောလျှင် မယုံဘူးဟု ကလေးမက ပြန်ပြောလေ၏။ ဘုန်းတော်ကြီးက ယုံလိုက်ပါ။ အကြာကြီးမဟုတ်တောင် မိနစ်နှစ်ဆယ်ပဲယုံလိုက်။ က... တစ်မိနစ်... နှစ်မိနစ်... မဲသည်ဖြင့်နှစ်သိပ်နှော့ရော့ရင်း မိနစ်ကို ရေတွက်ရာ တကယ်ပဲ မိနစ်နှစ်ဆယ်ပြည့်လျှင် ရထားသည် တောင်ထိပ်မှာဆိုက်ရောက်လေ၏။ ကလေးမသည် ရထားထဲမှ အပြန်ထွက်လေ၏။ တောင်ထိပ်မှခင်းများကဆွဲဆောင်သောအခါ ပျော်ရွှင်လျက် ခုနကဲ့က ကြောက်လန့်မှုကို ဝေးလွှားလေသည်။ အတယ်၍များ ရထားမောင်းသမားကို မိနစ်နှစ်ဆယ်မျှ မယုံကြည်ခဲ့လျှင် မည်သူမျှ တောင်ထိပ်ကိုမရောက်နိုင်ပါ။ ယနေ့တွင် ဘုရားရှင်ကို မိနစ် တယ်နှစ်မိနစ်မျှ ယုံကြည်သနည်းဟု ကိုယ်ဘာသာပြန်၍ ဆင်ခြင်မိပါ သည်။

အကြာကြီးမဟုတ်ပါဘူးမိတ်ဆွေ၊ မိနစ်နှစ်ဆယ်မျှ ယုံကြည်လိုက်သောကြောင့် အကျိုးထူး တို့ ကလေးမတစ်ယောက် ရပါ၏။ တမန်တော်ဝတ္ထု၌... ယုံကြည်လျှင် သင်နှင့်သင်၏ အိမ်သူအိမ်သားတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းတို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု ကျမ်းစာလာပါသည်။ ခဲယဉ်းသောအမှုများထဲမှ ကယ်တင်ခြင်းကို မှော်လင်နိုင်သောနည်းလမ်းမှာ ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်းရှိမိသာ ဖြစ်သည်။

ဩဂုတ်လ(၁၂)ရက်၊ ၂၀၁၆-ခုနှစ် (စနေနေ့)

ကိုယ်ခန္ဓာအသက်သည် အသွေး၌တည်၏။ သင်တို့ပြုသောအဖြစ်ကိုမြေစေခြင်းငှါ ထိုအသွေးကို သင်တို့အား ယစ်ပလွင်ပေါ်မှာ ငါပေးပြီး။ (ဂတ်ပြုရာကျမ်း၊ ၁၇ : ၁၁)

‘အပြစ်မှတ်တမ်းကို ဖျက်ပစ်ဖို့ ...’

နိုင်ငံရပ်ခြားတွင် ခရီးသွားစဉ် ပုသိမ်သာသနာ့နယ်မှ ဆရာဝိတာနှင့် သွားတွေ့လေ၏။ သူက လူပျိုကြီးဖြစ်သော်လည်း ဈေးဝယ်အလွန်ဝါသနာပါ၏။ ရွှံ့ရိသမျှကုန်တိုက်မှ ကတ်တလောက်ကို စုဆောင်းကာ ညညဆိုလျှင်သေသေချာချာ လေလာပြီးမှ သွားဝယ်၏။ ဈေးကလည်းဆစ်တတ်၏။ MP3 အမည်ရှိ နားကြပ်နှင့်နားထောင်ရသော သီချင်းပွင့်စက်ကိုဝယ်လာပြီး အတူအနု နားထောင်၏။ သူ၏အားပေးမှုဖြင့် အများသော မိတ်ဆွေများလည်း ဝယ်ကြ၏။ သေးငယ်သောတစ်ယောက်ဖြစ်သော်လည်း အသံသွင်းနိုင်၏။ ပြီးတော့ ပြန်ဖျက်နိုင်၏။ ထူးဆန်းသော တစ်ယောက်လေးပါပဲ။

လွန်ခဲ့သော ၁၈၇၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ(၁၂)ရက်မှာ သောမတ်စက်ဒီဆင်သည် သူ၏ အလုပ်ခန်း၌ စမ်းသပ်မှုတစ်ခုကိုပြုခဲ့ပါသည်။ သံပြားခိုင်း၏ သံဖြူပါးပါးနှင့်ဖုံးအုပ်ထား၍ ဝင်ရိုးပေါ်တွင်ထားသည်။ ၎င်းအနီးတွင်စကားပြောခွက်တစ်ခုရှိ၏။ သူသည် စကားမပြောစဉ် အထက်ပါသံပြားခိုင်းကို လျှင်ပေးသည်။ “ မေရီ၌သိုးတစ်ကောင် ရှိသည်။ သူ့သိုးမွေးမှာ မိုးပွင့်လို့ပြန်လှသည်။” သူစကားပြောစဉ် စကားပြောခွက် အထွင်းသို့ သူ့ဝံပြားပါးသည်တုန်ခါ၍ သံဖြူပြားပေါ်တွင် အပ်ကြောင်းရာများ ထင်လာသည်။ အခြားသောအပ်သည် သံပြားခိုင်း၏ သံဖြူပါးပေါ်တွင် တစ်၍ အရိုင်းကိုလျှင်ပေးသည်။ ထိုအခါ အက်ဒီဆင်၏ မူလစကားသံ ပြန်ထွက်လာသည်။ “ မေရီ၌ သိုးတစ်ကောင် ရှိသည်။ သူ့သိုးမွေးမှာ မိုးပွင့်လို့ဖြူလှသည်။” ၎င်းသည် ပထမဦးဆုံးသော ဂရာမာဖုန်းခေါ်ဝါတ်စက်ဖြစ်သည်။

ယနေ့နှစ်ပေါင်း (၁၂၉)နှစ်ကြာသောအခါ... ဝီဒီယို၊ ဖီဒီ၊ ကက်ဆက်၊ အမ်ပီသရို၊ စသည်ဖြင့်သိုးတက်လာသော်လည်း သဘောတရားအခြေခံကတော့ အသံကို သွင်းထားခြင်းနှင့် အသံကိုပြန်ထုတ်ခြင်း၊ အသံကို ဖျက်ပစ်ခြင်း... မှတ်တမ်း ကရိယာသာ ဖြစ်သည်။

မောင်ဘဦးသည် လူဆိုးအပြစ်သားဖြစ်သည်... ဟု ထည့်ထားလျှင် ပြန်မဖျက်သမျှ ထိုမှတ်တမ်းသည် တည်နေပါလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်စာရင်းမှာ အပြစ်မရှိသူ၊ နိုင်ငံတော်ဝင်စားထိုက်သူ မောင်ဘဦးဖြစ်ဖို့ ပထမမှတ်တမ်းသည် ဖျက်ပစ်ရန်(delete) လိုပါ၏။ မည်သူဖျက်နိုင်သနည်း။ ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင် မဖျက်နိုင်ပါ။ ကျမ်းစာ၌ အသွေးမသွန်းလောင်းဘဲ အပြစ်လွတ်ခြင်းမရှိဟု လာပါသည်။ သခင်ယေရှု၏ အသွေးတော်တစ်ခုသာလျှင် အားထားရာ ဖြစ်ပါသည်။ ကိုယ်တော်၏အသွေးဖြင့်သာ ကျွန်တော်တို့၏ အပြစ်မှတ်တမ်းများ ဖျက်ပစ်နိုင်ကြောင်းကို သိမှတ်ကြပါစို့။

မြန်မာ့အလင်း(ခ)အိုင်အိုင်စုံစုံ (အမှတ်အမှတ်)

ငါတို့သည် ထာဝရဘုရားအိမ်တော်သို့ သွားကြကုန်အံ့ဟု သူတပတ်တို့သည် ပြောကြသောအခါ ငါသည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ (ဆာလကျမ်း၊ ၁၂၂ : ၁၁)

‘ ဝိမာန်တော်သို့ ... ’

ဆာလဆရာက ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သို့ သွားဖို့ သူတပတ်တော်အဖွဲ့ အဖွဲ့ဝင်များ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာဖြစ်ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ဘုရားသခင်၏ ထံတော်ရင်းသို့ တိုးဝင်ချဉ်းကပ်ရသောအခွင့်ကို သူလိုလားနှစ်သက်ပုံမှာ အတူတူစရာ ဆင်ခြင်ရန်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ငယ်စဉ်က စနေနေ့ရောက်လေတိုင်း ဝိမာန်များက အချိန်ယူကာ အဘိုးအဘွား၏အိမ်သို့သွား၍ လည်ပတ်ကြပါသည်။ သွားသောအခါတိုင်း ကောင်းနိုးရာရာ အစားအစာများကို လက်ဆောင်အဖြစ် ယူဆောင်သွားပါ၏။ မြန်မာယဉ်ကျေးမှုအားဖြင့် ကန်တော့သည်သဘောလည်း ဖြစ်ပါသည်။ အဘိုးအဘွားတို့က လက်ခံယူပြီးနောက် ပြန်၍ ကျေးဇူးယုံမက အဘိုးအဘွား၏အိမ်၌ရှိသော စားဖွယ်သောက်ဖွယ်များကို ပြန်ကျေးသဖြင့် ကျွန်တော်တို့တလေးတစ်သိုက်(မောင်နှမဝမ်းကွဲနှစ်ဆယ်ခန့်)က ပျော်ရွှင်စွာ စားသောက်ရပါ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း စနေနေ့ကိုရောက်ပါစေဟု မျှော်လင့်ဆုတောင်းနေပါသည်။ စနေနေ့ညနေရောက်၍ အဘိုးအဘွားတို့၏အိမ်သို့ သွားကြစို့ဟု အခေါ်ခံရလျှင် အားရဝမ်းသာ ခုန်ပေါက် ပြေးလွှားကာ ဝတ်တောင်းစားလှကို အလျှင်အမြန် လဲခဲ့သည်တို့ သတိရမိပါသည်။

ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သို့ သွားခြင်းမှာလည်း တကယ်တော့ ပျော်ရွှင်စရာ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ယူဆောင်သွားသော ပူဇော်သက္ကာသည် အနည်းငယ်မျှသာ ဖြစ်ချင်ဖြစ်ပါစေဘုရားသခင်က ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်စွာ လက်ခံယူပြီး ကျွန်တော်တို့တို့ ပြန်ပေးမြဲဖြစ်ပါသည်။ ထို့အပြင် အိမ်တော်၌ သို့မိုးထားသော ကောင်းကြီးဖော်လာကိုလည်း ပြန်ရပြန်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ပေးရသည်ထက် အဆည်းဆည်း အဆပြောက်ဆည်း အဆတစ်ရာမက ပြန်ရပါသည်။ ထို့ပြင် တစ်ပတ်တာအတွက် ခွန်အားနှင့်ပြည့်လျက် လူတို့ကြံစည်၍ မရှိနိုင်သော ငြိမ်သက်ခြင်းကို ခံစားရပါသည်။

ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သို့ သွားရန် ယှင်းရဲသောသူသည် ဘုရားသခင်နှင့် တစ်စထက် တစ်စ ထေတုလျက် နောက်ဆုံးထွင် ယုံကြည်ခြင်း အားနည်းလာမည်ကို စိုးရိမ်စရာ ဖြစ်ပါသည်။ ဆာလဆရာ၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းမျိုးကို ခံစားနိုင်ရန် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သို့ သွားကြဖို့ အမှန်တကယ်လိုအပ်ပါသည်။ အချို့ယုံကြည်သူများ၏ စိတ်နှလုံးတွင် စာတန်က လိမ္မာစွာလေးလံစေသောကြောင့် အိမ်စောင့်တာဝန်ကို အပူယူကာ ကျန်ရစ်နေပါ၏။ အချို့ကတော့ သာဓကနာရေး လူမှုရေးကြောင့် ဘုရားခံ့ခိုခိုကောင်းသို့ ပျောက်ပေးနိုင်တော့ပါ။ စင်စစ် သာဓက နာရေး လူမှုရေးသည် ဝိမာန်တော်ထက် အရေးမကြီးနိုင်ပါ။

မြို့တော်(ခ)ရတနာမြို့ (အမှတ်အမှတ်)

မေတ္တာသည် ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း မရှိ၊ ဝါကြားခြင်း မရှိပေ။ မာန်မာန မရှိ မလျှောက်ပတ်စွာ မကျင့်တတ်။ ကိုယ်အကျိုးကို မရွာတတ်။ (ကောရိန်သုကြပါစာ ပထမစောင်၊ ၁၃ : ၄-၅)

‘ မေတ္တာသည်သာ ... ’

ရလိုင်လ(၃)ရက်နေ့နံနက်မှာ ကြေးမုံသတင်းစာကို သတင်းစာဖို့သူက တံခါးကြားမှာ ညှပ်ထားသဖြင့် နေ့ခင်းရောက်မှ ဖတ်ဖြစ်သည်။ သတင်းစာကို ဖြန့်လျှင် ပထမ ၉၅ စာမျက်နှာမှာပင် သမ္မာကျမ်းစာ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ဖော်ပြဖွယ် တွေ့ရပါသည်။ မေတ္တာသည်ဟု အစချီ၍ ကောရိန်သုကြပါစာပါ ကျမ်းအုတ်ကို စာလုံးအနက်ဖြင့် ထင်ရှားစွာ တွေ့မြင်ရပါ၏။ ကေးလူတော် ဂိုဏ်းဖွဲ့မိပါသည်။ ပြည်ထောင်စုအဖွဲ့အစည်းမှ ညီအစ်ကို ဆွေမျိုးသားချင်းများအားလုံး နှုတ်ကပတ်တော်ကို ဖတ်ကြားနုလုံးသွင်းခွင့် ရသောကြောင့် ဝမ်းမြောက်စွာ ကေးလူတော်ချီးမွမ်းရင်း မေတ္တာအကြောင်းကို ဆင်ခြင်မိပါ၏။

ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ဦးစန်းလွင်တို့မှာ သားတစ်လောက်ရှိပါ၏။ သူ့သား၏ချစ်သူက အိမ်နီးသူအမျိုးသမီး အမာစိန် ဖြစ်ပါ၏။ လူမျိုးရေးထံတိုင်း ဘာသာရေးထံတိုင်းကြောင့် မိဘများက သဘောမတူပါ။ ယောက်ျားကလေးသည် နာတာရှည်ရောက်ပါဖြစ်လာ၍ အခြေအနေဆိုးလျှင် အမာစိန်သည် အပြောအဆိုအနိတ်အပုတ်ခံပြီး ချစ်သူကို ပြုစုခဲ့ပါသည်။ တို့တို့ပြောရလျှင် (၁)နှစ်တာကာလအတွင်းမှာ ချစ်သူသည် ဆုံးပါးကွယ်လွန်ခဲ့၏။ အမာစိန်သည် ချစ်သူကို ကောင်းစွာ နှုတ်ဆက်ခွင့် မရသော်လည်း ပြုစုခဲ့ရသူအဖွဲ့အတွက် ကျေနပ်ရုံမက ချစ်သူမရှိလျှင်လည်း ချစ်သူ၏မိဘများကို ရင်းနှီးခင်မင်မင်ရှိပါ၏။ လိုအပ်သမျှ သွားရောက်ကူညီကာ အစေခံဆံ့ ရှိပါသည်။ သူမ၏မိဘများက ဖည်သို့ဆိုသို့ ခံယူ၍ ချစ်သူ၏ မိဘမောင်နှမဆွေမျိုးများကို သွား၍ပြုစုရာ ကာလကြာလျှင် ဦးစန်းလွင်တို့ ခမ္မာ အမာစိန်ရှင်၊ သားကို တို့တို့ကသဘောမတူခဲ့တာ မှားလေခြင်းဟု နောင်တရကြပါ၏။ အမာစိန်၏ မေတ္တာကြီးကြီးနှင့် မိထားခြင်းကိုခံရလျှင် အတော်ပင်ဝမ်းနည်းလျက် နောက်ဆုံးကွင် သမီးရင်းနှင့်မိသွားသောထားလျက် ဆက်၍မိတ်သဟာယ ဖွဲ့နိုင်ပါသည်။

အမာစိန်၏ မေတ္တာသည် ကိုယ်ကျိုးမပါ၊ စိတ်ရှည်ပါ၏။ မာန်လုံးဝမရှိ။ ကေးလူ ပြုတတ်၏။ သမ္မာကျမ်းစာသွန်သင်ချက်နှင့် ကိုက်ညီသဖြင့် သူမကိုတွေ့လျှင် တကယ်ပင် ‘မေတ္တာ’ ဆိုသော သဘောကို သင်ယူမိပါ၏။ မေတ္တာဖြင့် . . . ဟု ပြောပြောနေသော်လည်း မေတ္တာစစ်ဖြစ်ဖို့ရန်မှာ အခြေခံအချက်များမှာ လိုအပ်ပါသည်။ မေတ္တာစစ်စစ်ကို ရရန် မလွယ်သလို မေတ္တာစစ်စစ်ကို ပေးနိုင်ရန်အင်ခဲပါသည်။ သို့သော် . . . မေတ္တာသည်သာ ထာဝရတည်မြဲသောအရာ ဘုရားရှင်၏ လက္ခဏာဖြစ်ကြောင်းကို သိမှတ်ကြပါစို့။

ဩဂုတ်လ(၁၅)ရက်၊ ၂၀၀၆-ခုနှစ် (အင်္ဂါနေ့)

အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် အပြစ်နှင့် ကင်းစင်သောသူ
ကို ငါတို့အတွက်ကြောင့် အပြစ်ရှိသောသူ ဖြစ်စေတော်မူ၏။
(ကောရိန့်သုကြပါဒစာ ဒုတိယစောင်၊ ၅ : ၂၀)

‘ငါတို့အတွက်ကြောင့် ...’

ဩဂုတ်လ(၁၅)ရက်သည် နဂိုလှိုင်းနာပတ်၏မွေးနေ့ ဖြစ်ပါသည်။ ၁၈၀၆-ခုနှစ်တွင်
သူ၏(၁၇)နှစ်မြောက်မွေးနေ့၌ အကြီးမားဆုံးကျောက်တိုင် (Arc De Triomphe)ကို
စစ်နိုင်သော အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် တည်ဆောက်ရန် အုတ်မြစ်ချခဲ့ပါသည်။ ပြင်သစ်ပြည်
တော်လှန်ရေးစစ်သည် သူရဲကောင်းများကို ဂုဏ်ပြုသောကျောက်တိုင်သည် ၁၆(၁၆၀)
မြင့်ပါ၏။ အကျယ်(၁၄၇)ပေနှင့် ခါးလည်(၄၈)ပေ ရှိကာ အထပ်(၁၅)ထပ်မြင့်သော
ဤကျောက်တိုင်အောက်မှ စစ်အောင်နိုင်သော တပ်မများ ချီတက်ခဲ့ဖူးပါသည်။

ပြင်သစ်ပြည်သမိုင်းတွင် ခမ်းနားသည်စစ်ရေးပြပွဲကြီးကို ပထမအကြိမ်အဖြစ်အောင်
ကျင်းပခဲ့ပါသည်။ ထိုနေ့တွင် စစ်သည်နှစ်သောင်းခန့်က ကျောက်တိုင်အောက်မှ ချီတက်
သွားကြပါသည်။ ကျောက်တိုင်၏ ခါးလယ်တွင် သီချင်းသည်များက သံပြိုင်ဆို၍ ...

သင်သည် ဤအောင်မြင်ရာကျောက်တိုင်သို့ ထိုက်တန်စွာ လာဖို့ တယ်လို
အောင်မြင်မှုကို ရရှိခဲ့သနည်း 'ဟု မေးပါ၏။ ထိုအခါ စစ်သည်များက သံပြိုင်ပြန်၍
တစ်ရသည်မှာ ... 'ဟာဒွန်း(Verdun)တို့တံပွဲ၏ သွေးစွန်းသောအလံကို ချီ၍
လာသည်... 'ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုနောက်တွင် ဆက်လက်၍ အောင်ပွဲခံစံမြင်ဆီသို့
ချီတက်သွားရလေ၏။

တစ်နေ့နေ့တွင် လောကအသက်တာ နိဂုံးချုပ်လျှင် ကျွန်တော်တို့သည် ခမ်းနား
ကြီးကျယ်သော တောင်းတင်ခါးကို ဖြတ်သန်းသွားလာကြရပါလိမ့်မည်။
ယေရှုလုပ်ငန်းပြုတော်သစ်၏ ဖန်ရေကန်ရှေ့သို့ ချီတက်ကြရမည်။ ပုလဲတံခါးများ အသီးသီး
ပွင့်၍ သခင်ခရစ်တော်တို့ထံတိုင် ကြိုဆိုလိမ့်မည်ကို တွေးတောမိပါသလား။ ဤလောက၌
ပိဋကတ်ရေးရာအားဖြင့် အောင်မြင်သောသူတို့သည် ပုလဲတံခါးအောက်မှ ဖြတ်သန်း၍
မြို့တော်သစ်သို့ ဝင်စားကြရမည်။ တောင်းတင်တမန်များက သီချင်းဆို၍ ...

‘သန့်ရှင်းသောမြို့တော်သို့ဝင်ဖို့ရန် ထိုက်တန်သောကောင်းမှု ဘယ်လိုပြုခဲ့သလဲ...’
ဟု မေးသောအခါ ဖြေစရာစကားပုဂံမှာ တစ်ခွန်းသာ ရှိပါ၏။ ‘ ဘုရားနိုးတောင်ပေါ်မှ
သွေးစွန်းသော အလံတော်ဖြစ်ပါသည် 'ဟု ပြန်၍ ပြောယုံပါ။ ကိုယ်တော်၏ အသေခံမှု
ကြောင့်သာ ကျွန်တော်တို့ သည် သန့်ရှင်းရာဌာနသို့ ဝင်ခွင့်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ကရာနီ၏
ကျေးဇူးတော်သည် ငါတို့၌ ကြီးမားလှပါ၏။ Thank God for Calvary ..
ကရာနီအုတ်တိုက် ဘုရားသခင်ကိုကျေးဇူး တင်ကြပါစို့။

ဩဂုတ်လ(၁၆)ရက်၊ ၂၀၀၆-ခုနှစ် (ဗုဒ္ဓဟူးနေ့)

တာဝရဘုရားသည် အမှုရောက်သောအခါ ရဲတိုက်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဒိုလုံသောသူ
တို့ကို သိမှတ်တော်မူ၏။ (နာဟုန်အနာဂတ္တိကျမ်း၊ ၁ : ၆)

‘လက်မတင်ကလေး ...’

မလေးရှားနိုင်ငံသတင်းစာထဲမှာ ဖတ်ရသောအကြောင်းကား သံထိတ်ရင်ဖိုဖြစ်ပါ
သည်။ ဘောလုံးပွဲကြည့်၍ အိပ်ချင်မူးတူးဖြင့် အပူပိုသွားရန် ပြေးလာသောသူသည်
ဝါတ်လှေကားတံခါး ပွင့်လျှင် ဝင်လိုက်ရာ ထိုနေရာမှာ ဝါတ်လှေကားအိမ်မရှိ။ သို့သော်
ခြေက ကျုံ့ဆိုတော့ မတတ်နိုင် ဝုန်းကနဲ ပြုတ်ကျရာ အောက်အထိရောက်လျှင် ဒိုင်းကနဲ
အသက်ပျောက်လေ၏။ နည်းပညာ ချို့ယွင်းမှုကလေးကြောင့် မတော်တဆသေဆုံး
ဖြစ်ပါသည်။ ကံဆိုးကို ကံစားခဲ့သောအမှုတို့မရင်း ငယ်စဉ်ကအဖြစ်ကို သတိရ
လေသည်။

စာရေးဆရာဖြစ်အောင်လုပ်မယ်ဆိုပြီး မြို့တက်လာသော ကျွန်တော်သည် သူငယ်ချင်း
ပန်းချီဆရာလောင်းနှင့် ရန်ကုန်မှာ ခြေတိုကောင် ဝဟုသုတအတွေ့အကြုံကို ဆည်းပူး
နေရင်း တစ်နေ့တွင် အပေါ်အပါးသွားချင်ရာ တိုက်အုံတစ်ခုထဲသို့ ဝင်ခဲ့ဖူးပါ၏။
ဝလိုင်အခေါင်းတစ်ခုမှ ကျင်းပထိကိုတွေ့ရာ ဒီနေရာတော့ ချောင်လည်းကျ လူမမြင်ဘူးဟု
ဆိုကာ အပေါ်ခွင့်လေ၏။ ဂူးတနဲ အသံကြားရာ မော့အကြည့်တွင် အပေါ်မှ သေတ္တာ
တစ်လုံးဆင်းလာ၏။ မြန်သောအချိန်ဖြစ်ရာ သူငယ်ချင်းက ဝါတ်လှေကားနဲ့တူတယ်ကွ
ဟု အော်ရင်း ပြေးလေ၏။ ကျွန်တော်လည်း ‘ဘုရားရေ’ဟု ထိတ်လန့်စွာအော်ရင်း
တူင်းထဲမှ ခုန်တက်ရာ တစ်တိုက်ထဲနှင့် လွတ်လေ၏။ ကျွန်တော်လည်း အပြင်ထွက်၊
ခုခုနေခဲ့သောနေရာမှာ ဂျိုးတနဲ ဝါတ်လှေကားအရောက် ကွက်တိပါ။ တစ်စက္ကန့်၏
အပူတစ်ရာပုံ တစ်ပုံပဲ ရှိမည်အချိန်ဖြစ်၍ အလွန်ထိတ်လန့်ကာ ကြောက်လွန်းသဖြင့်
မေ့သွားရာ တစ်ပတ်မျှ ဆေးကုရစ်၏။ နှလုံးခါသွားတာဟု ဆေးဆရာကပြောပါသည်။
သူငယ်ချင်းက ဘုရားကလယ်လို့မေး၊ မဟုတ်ရင် နှလုံးခါခံရတာဘူး၊ ငါတို့ ပြားချုပ်ကြီး
ဖြစ်ကုန်မှာဟု တုန်တုန် ယင်ယင် ဝန်ခံပါသည်။ လက်မတင်ကလေး... ပါ။ အကယ်၍
ထိုနေ့က ပြားချုပ်ကြီး ဖြစ်သွားခဲ့လျှင် စာရေးဆရာမလည်း ဖြစ်မယောနိုင်တော့ပါ။

ဘုရားသခင်သည် ကျွန်တော်တို့၏အသက်တာမှာ လက်မတင်ကလေး ကာကွယ်နိုင်
ခဲ့သောသက်သေ အများအပြားရှိပါသည်။ ကိုယ်တော်၏ကဏ္ဍကားသည် မသေးငယ်သလို
လက်တော်လည်း မတိုပါ။ အမှုရောက်သောအခါ ရဲတိုက်သမျှပင် ဒိုင်ခံ၍ ဒိုလုံရာ ဖြစ်ပါ
သည်။ ကယ်တော်မူခြင်း ကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပြန်လည်ရေတွက်လျှင် ဖြုတ်တော်မူသော
ကျေးဇူးတော်ကို အံ့ဩလိမ့်မည်။ ယခုလည်း ကယ်တင်ရန် အဆင်သင့်ရှိပါ၏။ နောက်ဆုံး
အချိန်အထိ ကိုယ်တော်တို့ မျှော်လင့်ခွင့် ရှိပါသည်။

ဩဇော်လ(ခ)ဂုဏ် ၂၀၀၆-ခုနှစ် (ကြားသံကောင်း)

တာဝရဘုရား၌ မွေ့လျော်ခြင်း ရှိလော့၊ စိတ်နှလုံးအလို ပြည့်စုံသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူမည်။ (ဆာလံကျမ်း၊ ၃၇း ၄)

' အပြာစရောင် မိုးစကောင်းကင်စတောက်မှာ ... '

ကချင်ဆရာမကလေး ခေါ်နီလွမ်းသည် ကျီးရိုးယားဇာတ်ကားထဲမှ မင်းသမီး ဆောင်ယောင်းနှင့် တူပါ၍ ပါးဖောင်းဖောင်းနှင့် ချစ်စရာကောင်းပါသည်။ ကွမ်းဖိုးနှင့် မေတ္တာများစွာကို လက်ခံယူလျက် ချစ်သူကိုလက်ထပ်ယူပြီးနောက် သာယာသော အိမ်ထောင်ရေးကို တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ သို့သော် သူ၏ရင်သွေးကို လွယ်ရစဉ် ကာလ မှာ ခင်ပွန်းသည်သည် တစ်ပြည်တစ်ရွာမှာ ဥစ္စာစီးပွား သွားရှာလေသည်။ ခင်ပွန်းသည် မရှိသော်လည်း သူမသည် အားငယ်တန်မရှိ။ ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်စွာ စားသောက်လေ၏။ သူများ တစ်ပန်းတန်စားလျှင် သူမက ကလေးအတွက် ဆီပြီး နှစ်ပန်းတန်စား၏။ သူများ တစ်ပုလင်းသောက်လျှင် သူမက ကလေးအတွက်ဆီပြီး နှစ်ပုလင်းသောက်လေ၏။ ဘာပဲစားစား ဘာပဲသောက်သောက် ကလေးအတွက်ဟုဆိုကာ ပိုပိုသာသာ စားသောက် သောအခါ သူမနှင့် မိတ်သဟာယဖွဲ့ စားသောက်ရတာ ပျော်ရွှင်စွယ်ရာ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့တော့ သူမကို မေးကြည့်မိပါသည်။ ဆရာမခင်ပွန်းသည်က အဝေးကြီးမှာ ဆိုတော့ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရတာ အားမငယ်ဘူးလား။ မွေးဖွားတဲ့အခါ သတိမရဘူးလား။ သူ့ကို မရှိစေချင်ဘူးလားဟု စစ်စစ်မိပါသည်။ တကယ်တော့ ကျွန်တော်က ခေတ်မမှီတာ လည်း ဖြစ်မှာပေါ့။ သူမက ပြုံးပြုံးနှင့် ခေါင်းခါ၍ . . . ဆရာမကလည်း အဝေးကြီး မဟုတ်ပါဘူး။ မိုးကောင်းကင်အော်တို ပြေကြည်ပေါ့ပေါ့ ဖို့နေတာပါ။ လာမခင်ဆိုရင် လေယာဉ်လှမ်းပြီး တစ်နေ့တည်း လာနိုင်တာပဲ။စိတ်ပျက်စရာ မရှိပါဘူး။ ကျွန်မတို့က အပြာရောင်မိုးကောင်းကင် တစ်ခုတည်းအောက်မှာ အတူတူနေရတာပဲ။ ပြီးတော့ အားငယ်စရာမလိုပါဘူးလေ။ ဘုရားသခင်က ကြည့်ရှုစောင့်မမှပာခင်ပွန်းသည်ရှိနေတာကို သိတယ်။ သူ ကျွန်မတို့သတိရစေတာကိုလည်း သိတယ်။ သူ ကျွန်မတို့ ချစ်တာတို့လည်း သိတယ်။ ကျွန်မတို့ရဲ့ရင်သွေးအတွက် သူဆုတောင်းနေမှာတို့လည်း သိတာပဲ ဆရာမလဲဟု ပြောလျှင် မေးမိသော ကိုယ်ပိုးစစ်တို့ပင် လုံးထုတ်ရမလို့ ဖြစ်သွားပါ၏။ တကယ်တော့ ခင်ပွန်းတို့ အေးအရာယုံကြည်သူအတွက် အားငယ်စရာ ဘယ်ရှိလိမ့်မတုံး။

ကျွန်တော်တို့ကို ဘုရားသခင်ချစ်သည်ဟု သိခဲ့ရင်၊ ကျွန်တော်တို့ကို ဘုရားရှင် သတိရလျက် လမ်းပြပို့ဆောင်တာကို သိခဲ့ရင်၊ ဘုရားသခင် သေသေချာချာမိတ်ယုံလို့ သိခဲ့ကြရင် . . . ကျွန်တော်တို့ အားငယ်မှာ မဟုတ်ပါ။ စိတ်မိတ်ကျခြင်း၊ အားလျော့ခြင်း၊ ညီးတွားခြင်းအားလုံးကို ဘဲထဲမှာ ဖယ်ရွားနိုင်တဲ့အရာတကယ်။ ဘုရားရှင်မိတ်ယုံ တာရားရှင်သိတယ်။" ဆိုသော ဝိညာဉ်ရေး စကားနှစ်ခွန်းပါပဲ။

ဩဇော်လ(ခ)ဂုဏ် ၂၀၀၆ ခုနှစ် (ဆေးကြာနေ)

အကျွန်ုပ်ပြောသောစကားနှင့် စိတ်နှလုံးအကြံအစည်သည် ရှေ့တော်၌ နှစ်သက် ဖွယ်ဖြစ်ပါစေသော အား . . . တာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်ကို မွေးနှုတ်တော်မူသောဘုရား။ (ဆာလံကျမ်း၊ ၁၉း၄၅)

“နှစ်သက်ပွယ် ...”

. . . ညစဉ်ခွန်အားစာစောင်ကို သမီး နေခြည်နွေးနွေးက သူမကျောင်းအားသောနေ့တွင် လိုက်လံဖြန့်ချိပေးပါသည်။ တစ်ခါတရံ ခွေးမဖြစ်သူ ကြည်ကြည်စိတ်က ဖြန့်ပေးပါသည်။ အချို့ရက်များတွင် သမီးယောင်းမနှစ်ယောက်အတူသွားကြပါသည်။ သမီးက ကျောင်း ဆရာမပေါက်စပြစ်၍ သူ့အမေက အစွဲကြီးသော အဝတ်များကိုသာ ဝတ်ဆင်စရာ သူမ၏ အသက်ထက်ပို၍ တည်ငြိမ်ရာတွေဆိုသောသူများက အသက်တော်တော်ရပြီဟု အောက်မေ့ပါသည်။ ခွေးမကျတော့ ကလေးတစ်ယောက် မိခင်ဖြစ်သော်လည်း ကိုရီးယား မင်းသမီးများလို လှလှပပဝတ်ဆင်ခွင့်ရပါ၏။ အလုပ်အကိုင် အချုပ်အနှောင်မရှိသဖြင့် ပေါ့ပါးသွက်လက်ရာရှိရင်း အသက်ထက်နုပျိုပါသည်။ တစ်နေ့တွင် . . . သူမတို့၏ ခင်မင်သောမိတ်ဆွေ အန်တီနှင့်တွေ့ရာ အန်တီက အသက်နည်းနည်းကြီးပြီမို့ လူကြီးစကား သတိပေးမှု ပြုပါ၏။ သမီးကို ကြည့်ကာ . . .

အိမ်ထောင်မပြုသေးဘူးလား။ ဟိုင်းသွားတော့မယ်ဟု ပြောပါ၏။ ပြီးမှ . . . စိတ်တွေ့ မလျော့နွံကွယ်။ ခုတလော . . . လက်ထပ်ကြတဲ့သူတွေက သုံးဆယ်ကျော်များပါတယ်။ သမီး အမေက မစပ်ပေးဘူးနဲ့ တူပါတယ် . . . ဟု ပြောရာ နှစ်ဆယ်စွန်းစွန်း ဆရာမကလေး အတော်စိတ်ညစ်သွားပါ၏။ သမီးအသက် ဘယ်လောက်ရှိမယ်လို့ အန်တီခန့်မှန်းသလဲဟု မေးခြင်းအခါ သုံးဆယ်ကျော်ရောပေါ့ . . . ဟု ရွေးသားစွာ ထင်သည်အတိုင်း ပြောလျှင် ချက်ခြင်းပင် နေခြည်နွေးနွေးမမှစကားအသွားလေ၏။ တစ်ခါ . . . ခွေးမကို ကြည့်ကာ . . . သမီးကတော့ နွေးဖို့ အချိန်ရှိသေးတယ်။ ထမ်းပို့သိတာ နွေးဟု အကြံပေးလေ၏။ ခွေးမက သမီးကလေး ရပြီ အန်တီရဲ့။ ကလေးက မူကြိုတောင်တက်နေပြီဟု ဆိုလျှင်။ အန်တီက ဟုတ်လား။ ဒီကောင်မလေး တော်တော်ဆိုးတာပဲ။ (၁၅)နှစ်အရွယ်နဲ့မှ အိမ်ထောင်ကျ နေရသူလားဟုဆိုလျှင် ခွေးမအဖေလည်း ပြန်ပြောစရာမရှိ။ ဟိဟိ . . . ဟုသာ ရုတ်ရုတ်နဲ့ ပြိုင်နေရလေ၏။ ထိုနေ့က သမီးယောင်းမနှစ်ယောက် . . . အိမ်ရောက်သည်အထိ မပြုံးနိုင်တော့ပါ။

တကယ်တော့ . . . အန်တီဟာ မှတ်ချက်ချခွင့်ရှိပါ၏။ မိန်းကလေးများကလည်း ကြိုက် သလိုနေနိုင်ပါသည်။ နေသောအပေါ်မှာ မှတ်ချက်တစ်ခုဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။ ကျွန်တော် ကို အသက်တာ၌ နေထိုင်မှုစတိုင်လ်ကိုသာ မွေးချွယ်ခွင့်ရှိသည် မဟုတ်။ ဘုရားသခင်အရာ ရာ၌ ဆုံးဖြတ်ခွင့်ပေးထားရာ မည်ကဲ့သို့ အသက်ရှင်နေထိုင်လိပါသလဲ။ မွေးချွယ်နိုင်ပါ၏။ ကိုယ့်မွေးချွယ်မှုအားဖြင့်သာ မှတ်ချက် တစ်ခုဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်တို့၏ မွေးချွယ် မှုများသည် ၎င်းတို့ဖြတ်မှု မှတ်ချက် အားလုံးသည် ၎င်းဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ နှစ်သက်ဖွယ် မှတ်ချက်များ ဖြစ်ဖို့တော့ လိုအပ်ပါသည်။

ဩဂုတ်လ (၁၉) ရက်၊ ၂၀၀၆ ခုနှစ် (နေ့နေ့)

အံ့ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်တော်၏ အကြံအစည်တို့သည် အလွန်ထူးဆန်းကြပါ၏။ အလွန်များပြားကြ၏။ (ဆာလံကျမ်း၊ ၁၃၉:၁၇)

“ကိုယ်တော်၏အကြံအစည် ...”

ဆူနာမီလှိုင်းဒဏ်သင့်ခဲ့သော မလေးကျွန်း၏ ကမ်းရိုးတန်းများဆီသို့ ကျွန်တော်တို့ လေ့လာရေးခရီး သွားခဲ့ပါသည်။ အချို့ကျေးရွာများ၌ . . . ယခုထိတိုင် ပျက်စီးမှု၏ ဒဏ်ရာ ဒဏ်ချက်များမပျောက်သေး။ ပုတ်စော်နံ့လျက်၊ ဖရိုဖရဲဖြစ်လျက်၊ ဖြစ်ချောင်းနှင့် ရေများ ညစ်ညမ်းလျက်ရှိသေး၏။ မနီးမဝေး အချို့သောဒေသများ၌ကား ရွာမဟုတ်။ နည်းပါးစွာ ထိခိုက်လျက် ပြန်လည်ထူထောင်နိုင်ပါပြီ။ ဆူနာမီက တစ်ဒေသထဲမှာ တိုမှာတော့ အရမ်း ပျက်စီးအောင် ဒီမှာတော့ သက်သာအောင်လုပ်လည်း လုပ်နိုင်တယ်ဟု တစ်ယောက်ပြောလျှင် ဒေသခံက မဟုတ်သေးဘူး။ ဆူနာမီက အတူတူပဲ . . . ရိုက်ခတ်တာပဲ။ ဒီရွာက သက်သာတာ လမပင်းတွေရှိလို့ဟု ရှင်းပြပါသည်။ သေးငယ်သော်လည်း အမြစ်များစွာ၊ အပင်များစွာ၊ အရွက်များစွာရှိသော လမပင်များသည် ကမ်းရိုးတန်းတစ်လျှောက် ထူထပ်စွာပေါက်နေသော်လည်း တန်ဖိုးရှိသော အကာအကွယ်အဖြစ် ထိုဒေသခင်နေရာချထားပေးမှန်း မသိကြပါ။ လောဘကြီးသောရွာသားများက အကုန်ခတ်၍ မီးသွေးဖုတ်လေ၏။ အချို့က အပိုက်တွေ၊ ရွက်တယ်ဟု အောက်ကော ရှင်းလင်းပေးပြီ။ ခေတ်မှီကမ်းခြေ ပြုလုပ်ကာ ဖော်တယ်ဆောက်၍ အပန်းဖြေခန်းလုပ်ပြီး စီးပွားရှာ၏။ အချို့က . . . ကော်နှင့်တို့တာ ပုဂ္ဂိုလ်ကန်တူးပစ်ပြီး မွေးမြူရေးလုပ်ကြသည်။ လူတို့၏ စိတ်ကူးစိတ်သန်းနှင့် အကြံဉာဏ်၊ လောဘသေသည်တို့ဖြင့် သေးငယ်သော လမပင်တစ်ခုကွယ်ပျောက်ကာ လှပသောပွဲပြားသော တိုးတက်သော ဒေသဖြစ်လာပါ၏။ သို့သော် ဆူနာမီလှိုင်းရိုက်ခတ်သောအခါ ဤအချင်းမှာ အရှင်းကွယ်ပျောက်လေ၏။

လမပင်တစ်ခုကို ရှင်းပစ်ဖို့ရန် မတတ်နိုင်သောရွာများကျတော့ လှိုင်းရိုက်သောအခါ လမပင်များစွာက အရင်ခံထားသည်။ ဆူနာမီသည် ရွတ်ရွတ်ထွေးထွေး လမပင်များကို အမြစ်ကျွတ်အောင် မတိုက်နိုင်ပါ။ အားလျော့လာမှ လူတွေဆီရောက်လျှင် ရွာသားများ သက်သာရာရလေ၏။ အံ့ဩစရာကောင်းပါသည်။ အေးငယ်၍ အထင်ကြီးရာ လုံးဝမရှိသော လမပင်တန်းကို ကမ္ဘာဦးကပင် ပင်လယ်ကမ်းပေါ်မှာ ဘုရားသခင် တပ်ချစ်မထားပါသည်။

တစ်ပတ်တစ်ခါ ဘုရားကျောင်းသွားတာ ဘာလုပ်နိုင်မှာလဲ။ တစ်နေ့မှာ တစ်ကြိမ် ကျမ်းစာဖတ်တာ ဘာဖြစ်လာမှာလဲ . . . ဟု အထင်သေးစွာ ဝေဖန်သောသူတို့၏ စကားကို နားမယောင်ပါနဲ့။ သေးငယ်၍ အရေးမကြီးသော အမှုဟု မှတ်သောသူများက အောက်မေ့သောအရာသည် လောက၏ ခဲယဉ်းခြင်းများ ကာကွယ်ထားသောဘုရားသခင် အစီအမံ ဖြစ်ပါသည်။ လမပင်ငယ်များနှင့် ဆူနာမီဖြစ်စဉ်ကို ဆင်ခြင်ကြပါစို့။ သမ္မာတရားအတိုင်း နေထိုင်ခြင်းက ဘေးကင်းရန်ကွာ လွန်ချမ်းသာ ဖြစ်ပေပါ၏။

ဩဂုတ်လ (၂၀) ရက်၊ ၂၀၀၆ ခုနှစ် (အနက်နေ့နေ့)

ငါတို့သည် အားမလျော့၊ စိတ်မပျက်ဘဲ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်ကြကုန်အံ့။ ထိုသို့ တည်ကြည်၍ ကျင့်လျှင် အခွန်တန်သောကာလ၌ အသီးအနှံကို ရိုက်ရလိမ့်မည်။ (ဝလာတံ့ဩဝါဒစာ၊ ၆:၉)

“တာဝန်သိသိ ...”

‘ကင်းနက်စေလာ’ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် သက်ဝင်ကျမ်း Living Bibb ကို (၁၆)နှစ် တိုင်တိုင် ဘုရားသခင်ခိုင်းသော အလုပ်ဟု သဘောထားလက်ခံကာ ပြန်လည်ပြုစုရေးသားခဲ့ပါ၏။ လူ့အများစုလွယ်လွယ်ကူကူ နားလည်နိုင်စေဖို့ နေ့စဉ်သုံးအင်္ဂလိပ်စာဖြင့် ပြန်ရေးရသော ထို (၁၆)နှစ်ကြာ အလုပ်ပြီးလျှင် မျက်နှာမရပဲ ထုတ်ဝေသူများ၏ ငြင်းပယ်ခြင်းကို ခံရလေသည်။ သို့သော် သူသည်စိတ်မပျက် အားမလျော့ပဲ တစ်နေ့တွင် ဘုရားသခင် ကောင်းကြီးပေးလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ကာ ဒေါ်လာငွေ (၁၆၀၀၀)ကို ချေးယူပြီး ကိုယ်တိုင် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေလေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဘုရားသခင်အပေါ် သစ္စာရှိမှု၊ လုံလပ်ရိယနှင့် ဝဲကတ်သန့်မှုကြောင့် သူ့အလုပ်ကို ဘုရားသခင်ကကောင်းကြီးပေးခဲ့ပါသည်။ ၁၉၇၀ခုနှစ်မှစ၍ (၅)နှစ်အတွင်း သက်ဝင်ကျမ်း (၁၄)သန်းကျော်မျှ ရောင်းချရ၍ နေရာအနှံ့အပြားမှာ အကျိုးကျေးဇူးများခဲ့ပါသည်။ ကျေးဇူးတော်ကို ခံစားရ၍ ဘုရားပေးတာဝန်ကို ကျေပွန်သူဟု ဂုဏ်ယူနိုင်ခဲ့ပါ၏။

ရှင်ပေါလုသည် ကနဦးအသင်းတော်ကာလ၌ ဒုက္ခများစွာ ကို ခံစားခဲ့ရပါသည်။ စိတ်ပျက်စရာအမျိုးမျိုးကို ကြီးစား၍ တိုက်လွန်ခဲ့ရပါ၏။ အကျဉ်းခံရခြင်း၊ ဝေဒနာခံရခြင်းသာမက၊ နောက်ဆုံးအထိသတ်ခြင်းကို ခံရပြီး ဘုရားပေးတာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ သစ္စာရှိရှိနှင့် ဆောင်ရွက်သွားခဲ့ပါသည်။ သူသည် နောက်မဆုတ်၊ တာဝန်ကို ဒူးမထောက်၊ ရှေ့သို့သာတိုး၍ ဆောင်ရွက်ခဲ့သောကြောင့် ထောင်ပေါင်းများစွာသော သူတို့သည် ခရစ်တော်နှင့် တွေ့ဆုံရကာ၊ ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ကျွန်တော်တို့သည် ရှင်ပေါလုဟောကြားသော တရားဒေသနာကို ယနေ့တိုင် ကြားနာနေရဆဲ ဖြစ်ပါ၏။

ကျွန်တော်တို့၏ ဘဝတွင် ဘုရားသခင်စီမံခန့်ခွဲပေးသော တာဝန်ကိုယ်စီရှိပါ၏။ အိမ်ထောင်များတွင် နေရာအသီးသီး၊ တာဝန်အသီးသီး ခွဲဝေယူကြရပါသည်။ အိမ်သားတိုင်း တာဝန်သိသိနှင့် ဆောင်ရွက်ကြပါစို့ အိမ်ထောင်သည် ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ရနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ထိုနည်းတူစွာပင် . . . အသင်းတော်များ၌လည်း ဘုရားသခင်စီမံခန့်ခွဲသော တာဝန်အသီးသီးကို အသင်းဝင်သူများ ကျေပွန်ပါမူ ဘုရားသခင်ကောင်းကြီးပေးသော အသင်းတော် ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။

သာဝရဘုရားက ငါသည် အဦးဆုံးသောသူ၊ နောက်ဆုံးသောသူဖြစ်၏။ ငါမှ တပါး အခြားဘုရားမရှိ။ (ဟေရူယအနာတ္တိကျမ်း၊ ၄၄၈)

“နန်းတွင်းဂုဏ်နာ ...”

အလွန်ငယ်သော ခွေးမကလေးသည် ဝတုတ်တုတ်သားကို မွေးဖွားခဲ့သည်မှာ တစ်နှစ် ခန့်ကြာခဲ့ပါပြီ။ တစ်နှစ်အတောအတွင်းမှာ ကလေးသည် အစားအစာများကို ကောင်း ကောင်းစားနိုင်၍ ကြီးထွားလာရာ မိခင်ဖြစ်သူမှသာ သူ့ကလေးကို သူဖာသာ မခိုင်းမနင်း ချီးမွမ်းရလေ၏။ သူခင်ပွန်းက ညအိပ်ညနေအလုပ်ရှိ၍ တစ်ပတ်မှတစ်ခါ၊ နှစ်ပတ်မှတစ်ခါ ဆိုသလို ပြန်လာရာသူမနှင့် ကလေးသာအနေများရသဖြင့် ပြုစုသွားပေးချီးမွမ်းလှမ်းလှမ်းတာဝန်ကျလေ၏။ သို့သော်လည်း ကလေးငယ်သည် မိသားစု၏ မျှော်လင့်ချက်ဖြစ် ၍ သူမသည် အခြားမိခင်များလိုပဲ ပျော်ရွှင်စွာချီးမွမ်းရလေ၏။

မိခင်များသည် ကလေးငယ်ကို မွေးရန်သာမဟုတ် ချီးမွမ်းလည်း အလိုအလျောက် တာဝန်ကျလေ၏။ ကမ္ဘာအနှံ့မှ မိခင်များသည် ထိုတာဝန်ကို နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် လုပ်ဆောင် ရ၏။ ရေခဲပြင် အက်စကီးမိုးလူမျိုးများက မိမိ၏ သိုးမွေးခေါင်းစွပ်အိပ်တွင် ထည့်ထား၏။ လူနီတိုင်းရင်းသားများက ပုခက်ပျဉ်ပြားတွင် ထည့်၍ ကျောကုန်းနှင့် တပ်ကာချည်နှောင် သယ်ပို့၏။ အာရပ်အမျိုးသမီးများက ပုခုံးပေါ်မှာ ခပ်မြင့်မြင့်ချည်နှောင်ထား၏။ အာဖရိက မိခင်များကတော့ စောင်နှင့်ကပ်၍ ကိုယ်မှာကပ်ထား၏။ ကျွန်တော်တို့ဆီက တိုင်းရင်းသား မိခင်များ၏ဝန်ကို ပေါ့ပါးစေသော တီထွင်သူက ချားလ်တာတန်ဖြစ်၍ ယနေ့တွေ့ရသော ကလေးလက်တွန်းလှည်းကို စတင်တီထွင်ပါ၏။ သို့သော်... ဤစေတနာရှိရှိ လုပ်ဆောင်မှု က သူ့ကို အမေရိကန်ပြည်မှ ခွဲခွာစေပါသည်။ သူ့စွယ်ကို လက်ခံကြပါ။ သူ့လက်တွန်း လှည်းကြောင့် လမ်းပေါ်မှာ အတိုက်အခိုက်များ၍ ဖြစ်ပါသည်။ သို့နှင့် မည်သူမျှ မဝယ်သ ဖြင့် အင်္ဂလန်ပြည်သို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ ဆက်လက်လုပ်ဆောင်ရပါ၏။ အိမ်မှာလည်း ဘယ်သူ မမှမဝယ်ပါ။ သို့သော်... မိခင်တစ်ဦးဖြစ်သော ဘုရင်မကြီးအသုံးပြုလျှင် ဖက်ရှင်ဖြစ်လာ၍ စိတ်ဝင်စားကြပါသည်။ စပိန်ဘုရင်မကြီး အစ်လဘယ်လား၊ အီဖျစ်ပြည်မှာ ဘုရင်မ ပါရှာတို့ က ဝယ်သုံးလျှင်... ချက်ခြင်းပင် အဝယ်လိုက်၍ မိခင်များအတွက် သက်သာရာကရိယာ ဖြစ်လာပါသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ (To know who is the Queen) ဘုရင်မက ဘယ်သူလဲ ဆိုတာ သိပါ... ဟူသော စကားပေါ်လာပါသည်။

ဘာတန်အတွက် ဘုရင်မက အရေးကြီးသလို၊ ကျွန်တော်တို့လည်း သိပို့ရန် ဖြစ်ပါ သည်။ လောက၌ မည်သူသည် အရေးပါသည်ကိုသိလျှင် အောင်မြင်ခြင်းကို ရသကဲ့သို့ ဝိညာဉ်ရေးရာမှာလည်း မည်သူသည် အရေးပါသည်ကို သိရန် အရေးကြီးပါသည်။

လူသားသည်ကြီးစွာသော ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ကို ဆောင်လျက် မြီးတိမ်ကိုစီး ၍ ကြွလာတော်မူမည်။ (ရှင်မသင်ခရစ်ဝင်ကျမ်း၊ ၂၄၃၀)

“မေ့သွားလို့မရပါ ...”

တက္ကသိုလ်မှာတုံးက ကျွန်တော်နှင့် ပန်းချီဆရာဖြစ်ချင်သူ ကျော်၊ ကဗျာဆရာမဖြစ်ချင် သူ စိမ်းစိမ်းတို့သည် ခင်ခင်မင်မင်နေရင်း ကျော်နှင့် စိမ်းစိမ်းသည် ကြင်ကြင်နာနာ ချစ်သူ တွေဖြစ်သွားပါသည်။ သို့သော် ကျောင်းလွန်သောအခါ ကျော်သည် စိမ်းစိမ်းကို ချွန်ထား၍ အခြားမိန်းကလေးနှင့် အိမ်ထောင်ပြုသွားရာ စိမ်းစိမ်းကတစ်နေရာသို့ ထွက်ခွာသွား၍ လေယာဉ်ကွင်းသို့ လိုက်ပို့သောနေ့က ငိုနေသောသူမကို နှစ်တစ်ချိန်ကျရင် ပြန်လာပါဟာ။ ငါအမြဲသတိရမယ်။ ဘယ်တော့မှ နင့်ကိုမမေ့ဘူး... ဟု ကြေကွဲစွာ နှစ်သိမ့်ခဲ့ဖူးပါ၏။

နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ဖွန်းလျှင် ကျွန်တော်ထံသို့ တယ်လီဖုန်းဆဲတစ်ခု နှုတ်ဆက်လာပါ၏။ ငါ... ပြန်လာပြီသွင်ယံချင်းဟု ဆိုရာ ဘယ်သူမှန်းမသိ၍ တစ်ယောက်ကနောက်တာပဲဟု ထင်ခဲ့သည်။ အသံကိုမှတ်မိတယ်မဟုတ်လား။ နဂင်ဂတီကို ငါယုံတယ်။ ဟိုတစ်ယောက်လို မဟုတ်ဘူး။ နင်က ငါ့ကို အမြဲသတိရနေမှာကို ငါသိပါတယ်... ဟု ဆက်ပြောလျှင် ဘယ်သူမှန်းမသိ၍ အိမ်အပြစ်နေပါ၏။ နာရီဝက်မှ စကားပြောပြီးနောက် သူမကို မသိလျှင် စိတ်ဆိုးလျက် ငါကတော့ သွင်ယံချင်းသံသယစဉ်နှိပ်ပြန်လာရတာ။ နင်ကမသိ တော့ဘူးပေါ့။ ငါ ကဗျာဆရာမ ဖြစ်ချင်ခဲ့တဲ့ စိမ်းစိမ်းပဲဟု ပြောလျှင် စိမ်းစိမ်းဆိုတာ ဘယ်သူလဲဟု ပြန်စဉ်းစားရပြန်၏။ ပြီးမှ... မကြာခင်အစွဲစိတ်ခံရလို့ မေ့မေးများပြီး မေ့ တတ်လို့ပါ။ ခွင့်လွှတ်ပါ။ အခုသတိရပြီဟု ဆိုသော်လည်း သူမက ငယ်ငယ်ကအတိုင်း စိတ်တောက်လျက် ကျွန်တော်နှင့် မတွေ့သွားပါ။ နောက်... အနှစ် (၃၀)ကြာရင် တစ်ခါ ပြန်လာမယ်။ အဲဒီအခါကျလို့ မမှတ်မိရင် သိမယ်... ဟုပြောရင်း ဖုန်းချသွားပါ၏။ နောက် အနှစ် (၃၀) ကျရင် ပြန်လာမယ်တဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ပဲဦးမလား။ ရှိရှိ မရှိရှိ မှတ်မိမိတော့ လိုသဖြင့် အသေအချာမှတ်ထားလိုက်ရပါသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် သခင်မရွှေ၏ ဒုတိယအကြိမ် ပြန်ကြွလာခြင်းကို မျှော်လင့်လျက် ရှိပါသည်။ ကိုယ်တော်ပြန်လာဖို့ စောင့်ဆိုင်းရင်း ကိုယ်တော်ကို မေ့သွားသော ယုံကြည်သူ များ ရှိပါသည်။ ဘယ်အချိန် ဘယ်နာရီ၊ ဘယ်ကာလမှာ တစ်မန်ကြွလာမည်ကို မသိပါ။ သူ့ကြွလာချိန်၌ လောက၌ ကျွန်တော်တို့ ရှိ မရှိ မသေချာပါ။ သို့သော်... သခင်ကြွလာ သောအချိန်မှာ ကောင်းစွာမှတ်မိမိတော့ လိုအပ်သဖြင့် အသေအချာပင် မှတ်ထားရန် လိုပါသည်။ သခင်ကြွလာချိန်၌ အဆင်သင့်ဖြစ်ပါမူ ကိုယ်တော်နှင့်အတူ နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်စားခွင့် ရပါလိမ့်မည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓ (၂၃)ရက်၊ ၂၀၀၆ ခုနှစ် (ပုဗ္ဗဟူးနေ့)

လူသည်ကြောင့်အကြောင်းမဲ့အစိုးရ၍ မိမိအသက်ပညာဦးစွာလျှင် အဘယ် ကျေးဇူးရှိသနည်း၊ မိမိအသက်ပညာဦးစွာအဘယ် ဥစ္စာနှင့် ရှေးနိုင်သနည်း။

(ရှင်မာကု ခရစ်ဝင်ကျမ်း၊ စာပိုဒ်)

“ဥစ္စာနှင့်”

ဆရာမကလေးသည် ဝေဒနာကိုပြင်းပျော့ခံစားနေရင်းမှ သူမ၏လက်ဝတ်လက်စား များကိုချွတ်ကာမိခင်ကို အပ်ပါသည်။ မိခင်ကလေးကို ကျွန်ုပ် မဝတ်တော့ဘူး၊ မေမေ ရောင်းပြီး ဆေးကုပေးပါဟု တောင်းပန်ရှာပါသည်။ ရွှေထည်လက်ဝတ်လက်စားများကို မိခင်သည် လက်ခံယူသော်လည်း နှမြောနေပါသည်။ အလျော့တွက်၊ လက်ခံရှားမှာပဲဟု တွက်ကာနောင်နှေးလေသည်။ ဆေးဆုံးဆေးခန်းကို ချက်ခြင်းမသွားနိုင်ပဲ၊ ရောဂါဝေဒနာ၏ အရင်းအမြစ်ကို မရှာဖွေနိုင်ပဲ ဆေးနည်းတို့များနှင့် ကုနေရာ၊ ဆရာမကလေးမှာ တဖြည်း ဖြည်းရောဂါကျမ်းလာပါ၏။ ဆင်းရဲခဲ့သောဆရာမကလေးမှာ အိမ်ဆောက်ဖို့ မိခင်ကို စုငွေများအပ်ပြန်၏။ အိမ်ကောင်းကောင်းနဲ့ မနေရရင်လည်းကွဲစွာမရှိဘူး၊ ကျွန်ုပ်မကို ဆေးကု ပေးပါဟုပြောပြန်၏။ မိခင်က သမီးခဲယဉ်းစွာရှာခဲ့သောငွေကို သုံးရမှာ စိတ်မချမ်းသာ သဖြင့် တခါကြာသွားပြန်၏။ သည်လိုနှင့်... တစ်ပတ်အတွင်းမှာ ဆရာမကလေးသည် သတ်လက်လွတ်ဖြစ်ကာမှ ဆေးရရှိခဲ့၏။ ဆရာဝန်များကခေါင်း ခါလျက်... ကျန်းမာရေး အသိနည်းလျက်တာပု။ ခါမြို့မြစ်စတာ စောစောလာလိုက် ပါလားဟုပြောလျှင် မိခင်သည် နောင်တနှင့် ငိုသောလည်းမရတော့ပါ။ ထိုည၌ပင် သမီးသည်မိခင်ကို ငွေများ လက်ဝတ် လက်စားများနှင့် အတုထားခဲ့၍ သေဆုံးသွားပါသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်မှ မိတ်ဆွေများကမိခင်ကို မညာမတဝေဖန်ကြပါ၏။ ဆရာမကလေးကို ချစ်ခင်သနား၍ မိခင်ကိုစိတ်ပျက်ကြပါ၏။ အဖွားကြီးဟာငွေမက်တဲ့သူဟု ပြော၍ အချို့ ကတော့ ကျန်မာရေးအသိနည်းသောသူ ဟုတ်ဆိပ်ကပ်ပါသည်။ မည်သို့ပင် ဖြစ်စေရာ ဆရာမကလေးကတော့ ပြန်မလာနိုင်တော့ပါ။ ထာဝရဓမ္မဓာတ်သွားပါပြီ။

လောကတွင် နေထိုင်ခပ်စဉ်ပစ္စည်း၊ ရွှေငွေတက နာတို့လိုအပ်ပါသည်။ သို့သော်လည်း ထိုအရာများကို သိမှတ်စွဲလန်းလွန်းသဖြင့် အသက်ကိုစွန့်ရသော သာဝေကအဖွားရှိပါသည်။ ထိုအဖြစ်အပျက်များကို နေ့စဉ်တွေ့မြင်လျက်ပင် ကိုယ်တိုင်ဥစ္စာများကိုစွဲလန်း အားကြီး၍ ဝမ်းနည်းဖွယ်များကို ရင်ဆိုင်ရပါ၏။ ကျမ်းစာ၌ သခင်ယေရှုထံသို့လာ၍ ထာဝရအသက်ကို ရအံ့သောဌာနည်းလမ်းရှာသော သူကိုအောက်မေ့ကြပါစို့။ သူမီးမရောက် ပိုးများမဖျက်ဆီး ရာအရပ် ကောင်းကင်တံ၌ မကုန်ဆုံးနိုင်သော ဘဏ္ဍာကိုသာအမြတ်ထား၍ ဆည်းပူးရန် သခင်ယေရှုက သွန်သင်ခဲ့ပါသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓ (၂၄)ရက်၊ ၂၀၀၆-ခုနှစ် (အင်္ဂါနဂါးနေ့)

လူသည်သည်ကား ခရစ်ဝေတံ၌ရှိလျှင် အသစ်ပြုပြင်သောသတ္တဝါဖြစ်၏။ ဟောင်းသော အရာတို့သည် ပြောင်းလဲ၍ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် အသစ်ဖြစ်ကြပြီ။
၂ တော၊ ၅ : ၁၇)

လူသစ်ဖြစ်ဖို့ ...

သူငယ်ချင်းခရစ်ယာန်အဖွဲ့တော်ဆောင် ‘ဆန်းဆန်း’သည် ဓမ္မတက္ကသိုလ်မှာ စာချပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ရုံမက လက်ထောက်သင်းအုပ်တစ်ပါးလည်း ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။ စာရေးဆရာ လုပ်နေပြီး အသင်းတော်သမိုင်းကို ပြုစုနေသောပညာရှင်လည်း ဖြစ်ပါ၏။ သူ့ဖေနေသော အရာတစ်ခုကို အသက် (၄၀)ကျော်မှ သတိရပါ၏။ ဖိမ်ထောင်မပြုရသေးသဖြင့် ဒီအချိန်ကမှ ကိုယ်စာသာလည်း မိန်းမ မပိုင်းနိုင်သဖြင့် အမေကို ပူဆာရလေသည်။ မိခင်က ကိုယ်ပြင်းချကာ ဆွေမျိုးစားရုံရာ ဖြစ်ကြီးနားနား တက်သွားပါသည်။ မိခင်ကိုသနားသဖြင့် အပျိုမကလေးတစ်ယောက်က လက်ခံပေးပါမည်။ အဒေါ်သားတို့ခေါ်ခဲ့ပါဟု စကား ပြန်လျှင် ဆန်းဆန်းသည်စတင်စက်လာအတိုဖြူနှင့် ကချင်ပုဆိုးကို ဝတ်လျက် ဖြစ်ကြီးနားသို့ အပြေးအလွှားတက်သွားလေ၏။ ဖြစ်ကြီးနားသို့ရောက်လျှင် မိခင်သည် သားအတွက်မည်မျှကြိုးစားခဲ့သည်ကို တွေ့ရလေ၏။ နှစ်လက်မီသာများက တောင်းမွန်စွာ နေ့စဉ်စကားဆိုလျက် အသင်းတော်ဆရာသား၏ရှေ့မှာ ဆုတောင်းပွဲ ကျင်းပလေသည်။ ဆန်းဆန်းသည် ရန်ကုန်သို့ဝမ်းသာအားရ သတင်းပို့လျက် (၇၀%)တော့ ဆိုတော်ပြီဟု ပြောပါသည်။ သူ့သတင်းကို စောင့်မျှော်နေသောသူများကလည်း ဝမ်းသာသော်လည်း စိတ်မချရသေးပါ။

နောက်တစ်နေ့မှာတော့ သူ့ဆေးပေါ့လိပ်သောက်နေသည်ကို မြင်သော မိန်းကလေးရှင် များက အံ့ကြဲလျက် စိတ်ပျက်သွားပါ၏။ သူသည် ယုံကြည်သူဖြစ်သော်လည်း ဆိုးညစ်သော အကျင့်ရှိနေဆဲ ဖြစ်ရုံမက ဆေးလိပ်၊ အရက် စသည်တို့၏ သွေးဆောင်မှုကို ခံရဆဲဟု သိသွားလျှင် သူ့ကိုခေါ်၍ ကျမ်းစာသင်တန်း (၃)ရက် ပေးလေသည်။ ထိုနောက်တွင် သူသည် ဆုတောင်းခံလျက် မူးယစ်စောက်စားစွမ်းပွန်သမျှကို ဖြတ်တောက်ရန် သတိပေးခံရ ပါသည်။ လူသစ်ဖြစ်လာသည်မှာ အချစ်ကြောင့်မဟုတ်လားဟု မိတ်ဆွေများက နောက်သောအခါ သူက... မဟုတ်ဘူး။ ခရစ်တော်က စိတ်နုလင်းထံမှာ ကိန်းဝင်နေပြီဆိုရင် ခင်ဗျား အမှန်တကယ် ကြောင်းလဲမဟုတ်ပဲ အဲဒါ... လက်တွေ့ပျ... ဟု သက်သေခံလေသည်။ ရှင်ပေါလုက ခရစ်တော်ရှိလျှင် အသစ်ပြုပြင်သည့်သတ္တဝါဟု သွန်သင်ပါသည်။ ကျွန်တော် တို့သည် ပြောင်းလဲပါပြီ၊ ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်ပါပြီ ဟု ပြောဆိုကြပြန်သည် တိုင်အောင် အရပ်အကျင့်မပြောင်းလဲနိုင်သေးလျှင် ပြားနားသောအသက်ရှင်ခြင်းကို မဖော်ပြနိုင်သေးလျှင် ခရစ်တော်ကို မပြုပါ။ ခရစ်တော်သည် နှလုံး၌တိန်းဝင်ပြီဟု မဆိုနိုင်သေးပါ။ အမှန်တကယ် ခရစ်တော်ကိုရလျှင် လူသစ်ဖြစ်လာ၍ ခြားနားသောအသက်ရှင်ခြင်း ရှိပါလိမ့်မည်။

မြိုင်လီလ(၂၅)ရက် ၂၀၀၆-ခုနှစ် (သောကြာနေ့)

သင်တို့သည် လူကိုများသောတံငါဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါပြုမည်ဟု မိန့်တော်မူလေသော် ထိုသူတို့လည် ချက်ခြင်း ပိုက်ကွန်ကို စွန့်ပစ်၍ နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။
(မသား၊ ၄ : ၂၀)

လူကိုများသော တံငါ ...

လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ငါးဆယ်ကျော်(၁၉၅၀)ပြည့်နှစ်၊ ယခုလိုပဲ 'မြိုင်လီလ (၂၅)ရက်နေ့တွင် တံငါသည်ကြီး ဂျွန်နာပိုလီ(John Napoli)သည် ဝိုင်းဝင်းဝိတ်တံတားမှ ပိုင်(၃၀)အက္ခာ ပင်လယ်ပြင်မှာ ငါးဖမ်းနေခဲ့ပါသည်။ ရက်တရက် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် သင်္ဘောတစ်စီးသည် ကျောက်ဆောင်တို့ လှိုက်မိ၍ လူများ ရေနစ်သည်ကို တွေ့လျှင် ထိုနေရာသို့ တံငါသင်္ဘောကလေးကို မောင်းနှင်သွားပါသည်။ ရေနစ်သူတား များလှပါသည်။ အချို့က နှစ်လေပြီ၊ အချို့က ရေကျားနေကုံး၊ အချို့က သစ်သားစည်ပိုင်းများကို တွယ်မက်လျက် ဖော်တစ်ပိုထိုနေ၏။ ဂျွန်၏ သင်္ဘောကိုမြင်လျှင် အံသည်းအသန် အကူအညီတောင်းခံလေ၏။ သို့သော် ဂျွန်က မတွေ့နိုင်ပါ။ 'ဘာဖြစ်တာ့လဲ၊ ဖမ်းမိသော ငါးများကြောင့် သင်္ဘောလေးနေပါပြီ။ အကယ်၍ ရေနစ်သူများကို ကယ်ဆယ်လိုက်လျှင် သူတို့၏အလေးချိန်ကြောင့် သင်္ဘောသည် နှစ်မည် ခုချပြစ်ရာ... ဘာလုပ်ရမယ် မစဉ်းစားတတ်အောင် ဖြစ်ရပါ၏။

တစ်နည်းပဲရှိပါသည်။ ဖမ်းမိသောငါးများကို ပင်လယ်ထဲသို့ သွန်ချလိုက်မှ လူတွေကို တင်နိုင်မည်။ ဖြစ်ချင်တော့ ထိုနေ့က သူဖမ်းမိသောငါးများမှာ ဒေါ်လာ သုံးထောင်မိုး၊ မြန်မာငွေ ကျပ်သိန်းလေးဆယ်ခန့်မျှဖြစ်ရာ... ဇေဝေပါ ဖြစ်သွားရပါ၏။ သို့သော်လည်း ရေနစ်သူများ၏ တော်တစ်သံကို မပြင်းဆန်နိုင်သည့်အဆုံး သူငါးငါးများကို သွန်ချကာ ရေနစ်သူများကို ကယ်ယောက် ပြီးတစ်ယောက် ဆွဲတင်ကယ်ဆယ်လေ၏။ အချိန်(၆)နာရီကြာမှ ပင်ပန်းစွာ ဆွဲတင်ပြီးသောအခါ လူ(၅၄)ယောက်ကို သင်္ဘောပေါ်သို့ တင်လိုက်နိုင်ပါပြီ။ သင်္ဘောပေါ်မှာ နေရာမရှိတော့၍ လူ(၁၆)ယောက်ကို ကြီးနှင့် ဆွဲခဲ့ရပြန်သည်။ စုစုပေါင်း လူ(၇၀)၏ အသက်ကို ကယ်ခဲ့ပါ၏။

မိမိ၏ စီးပွားရေးကိုပင်ပယ်၍ အခြားသူ၏အသက်ကို ကယ်တင်ခဲ့သော ဂျွန်နာပိုလီ အကြောင်းကို သတင်းစာများကဖော်ပြသဖြင့် ကမ္ဘာတစ်လွှား ဆင်ခြင်စရာ အများကို ပေးဝေခဲ့ပါသည်။ မိမိကိုယ်သာခွဲ၍ ကယ်တင်၍နေသော ကမ္ဘာလောက၏အတ္တ ကို လူကိုများသော တံငါသည်တစ်ဦးက လှုပ်နှိုးခဲ့ပါသည်။

ကိုယ်တော်သည် ရှိမှန်နှင့် အမြေကို ခေါ်သောအခါ... သူတို့သည် ပိုက်ကွန်ကိုစွန့်၍ နောက်တော်သို့ လိုက်ခဲ့ပါသည်။ လူကိုများသော တံငါများသည် အခြားသူ၏အသက်ကို ကယ်ဆယ်ခွင့်ရရှိရန်အတွက် အမျိုးမျိုးသော ကိုယ်တိုင်းစီးပွားကို ပထဦးစွာ စွန့်လွှတ်မှုကို ပြုခဲ့ကြရပါသည်။

မြိုင်လီလ(၂၆)ရက် ၂၀၀၆-ခုနှစ် (စနေနေ့)

ငါတို့သည် အပြစ်ရှိစဉ်ပင် ခရစ်တော်သည် ငါတို့အတွက်ကြောင့် အသေခံတော်မူ သည်ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို အဘယ်မျှလောက် ချစ်တော်မူသည်ကို ငါတို့အား ထင်ရှားစွာ ပြတော်မူ၏။ (ရောမ၊ ၅ : ၈)

အသက်ကို ပေး၍ ...

သမ္မတလင်ကွန်း၏သမိုင်းကြောင်းကို ရှေးရှေးတုံးက သမိုင်းစာအုပ်ကလေး တစ်အုပ်ထဲမှာဖော်ရပါသည်။ တစ်နေ့သို့ သူသည် နယူးအော်လင်းမှာရှိသော လေ့အိမ်ထဲမှ ထွက်၍ ရွေးသို့သွားပါသည်။ ဇေးထဲတွင် လူဖြူတစ်ဦးက လူဖမ်းတစ်ဦးကို ကျွန်ပြုလုပ်ရန် ရိုက်နှက်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်ရှေးကွက်ထဲကနေသော ထိုလူမည်းသည် ခန္ဓာကိုယ် သန်စွမ်းသော်လည်း အဖိုက်ခံရပါ၏။ ကျွန်ပြုခံရပါသည်။ ဇေးထဲမှာ အရောင်းအခံနေရပါသည်။ သူ့ကေးနားမှာရပ်နေသော ဇနီးသည်၊ သားငယ်ကလေးတို့က ဝိုင်းရံနေပါသည်။ သူတို့လည်း ဘာမှမထက်နိုင်ပါ။ လူဖြူက ဘာကိုမျှမရစေရိုက်။ သူ ပိုက် ခံရမို့အတွက်သာ လူခံရိုက်နှက်ရောင်းအနေသော မြင်တွင်းကိုကြည့်ရှင်း လင်ကွန်းသည်လက်ဖြောက်တစ်ချက်တီးရင်း သိပ်ဌာန်ချလိုက်ပါ၏။ ဒါကာ မှားနေပြီ။ တစ်နေ့ကျရင် ဒီကိုစွဲကိုငါပြောရင်းပင်။ ငါ့အသက်ကို ပေးဆပ်ရမယ် ဆိုရင်တောင် ငါပေးဆပ်မယ်... ဟု ပြောခဲ့ပါသည်။ တကယ်လည်း သူပြောသည်အတိုင်းပင်... အသက်ကိုပေး၍ ကျွန်စနစ်ကို ဖျက်သိမ်းအောင် ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုအကြောင်းကိုဖော်ရှင်ပေးသော ကလေးငယ် ဝီညွတ်သရန်တစ်သည် သူတို့ ဘာကြောင့် ဆင်းရဲခဲ့သည်ဟု တွေးရှင်း ဖခင်က အရက်သောက်ကာ ဘုရားသခင်ကို ဂရုမစိုက်သောအကြောင်း ကို တွေ့ရလေသည်။ လင်ကွန်းနည်းတူပင်... ဒါကာ မှားနေပြီ။ တစ်နေ့ကျရင် ဒီကိုစွဲကိုငါပြောရင်းပင်။ ငါ့အသက်ကို ပေးဆပ်ရမယ်ဆိုရင်တောင် ငါပေးဆပ်မယ် ဟုပြောခဲ့ပါသည်။ တကယ်လည်း သူပြောခဲ့သည်အတိုင်းပင်... ကြီးစား လှင်ဆောင်ခဲ့သဖြင့် မိသားစုကိုသာမက ကမ္ဘာကိုပင်လုံးပြုနိုင်သော ဆရာကြီးတစ်ပါး ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ သူ့အားဖြင့် များစွာသောသူတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းကိုတွေ့မြင်ခွင့် ရခဲ့ပါသည်။

လူအပေါင်းတို့သည် ဒုစိုက်ကိုပြု၍ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ အသရေပျက်သော အခါ... အခြားသောနည်းလမ်းဖြင့် ကယ်တင်ဖို့ရန် စိမ်ခဲ့သော်လည်း မရသည်အဆုံးတွင် သခင်ယရှု၏အသက်ပေး၍ သမ္မတလင်ကွန်း၏ ထံသို့ ရှေးနှုတ်ခဲ့ရပါသည်။ မည်သည့် အမှားအယွင်းမှမဆို တန်ဖိုးကြီးသောရှေးတော်ခြင်း ရှိပါ၏။

တိမောသေကြဝါဒစော၌... ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကျင့်သောအတွက်ကို ထောက်တော်မမူ ကိုယ်တော်တိုင်ကြံစဉ်တော်မူသော ကျေးဇူးတော်နှင့်အညီ ငါတို့ကို ကယ်တင်၏။ (၂ တီ၊ ၁ : ၉)ဟု ကျမ်းလာပါသည်။

ဩဂုတ်လ(၂၇)ရက်၊ ၂၀၀၆-ခုနှစ် (ဆုနဂန္ဓမူ)

ငါ၏သားသမီးတို့သည် သမ္မာတရား၌ ကျင့်လည်သည်ကို ငါကြား၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းထက် သာ၍ဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိ။ (ရှင်ယောဟန်ဩဝါဒစာ ကတိယစောင်၊ ပုး ၄)

ဝမ်းမြောက်ခြင်းများကို ...

လွန်ခဲ့သောနှစ်ဆယ်နှစ်နှစ်က ဩဂုတ်လ(၂၇)ရက် ညနေခင်းမှာပဲ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံအတွက် သမီးကလေးတစ်ယောက်ကို ဘုရားသခင်က လက်ဆောင်ပေးခဲ့ပါသည်။ ဇနီးဖြစ်သူက ယောက်ျားကလေးချင်းသော်လည်း ကျွန်တော်က မိန်းကလေးရချင်၍ ဆုတောင်းခဲ့ပါသည်။ ရုပ်ချောချောလေးလည်း ဖြစ်ချင်သည်။ ပါးချိုငယ်လေးလည်းပါချင်သည်။ အသားဖြူဖိုလည်း ဆုတောင်းရသည်။ တစ်ခါ ဦးနှောက်ကောင်းကောင်းကိုယ်အင်္ဂါခိုင်ခံ့လင်လင်ပေါ့ပေါ့ ဆုတောင်းပါသည်။ သမီးကလေးကိုပွေ့ချီဆွဲ၍ မရွက်မကြောက်ဆုတောင်းရာ ဘုန်းတော်ဝင်စားခဲ့ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်မှ သင်းအုပ်ဆရာကြီး ဦးကျော်ထင်က 'ဟေ့ မင်းသမီးလေးကြီးလာရင် ဘုရားသခင်ကိုယ်ဖို့ လိမ္မာဖို့ဆုတောင်းဦး' ဟု သတိပေးပါ၏။ သူက... လှပြီး ကော်ပြုံး မလိမ္မာရင်၊ သမ္မာတရားကိုယ်ပိုင်မြင်းကို ချီတပ်ပေးကာထက်ဆိုးမှာဟု ပြောရာ တစ်ခါ ဆုတောင်းရပြန်၏။

ထိုအကြောင်းကို သတိရနေရင်းမှ အင်းစာတော်မှ ဆရာချစ်ထွန်းရောင်လာပါသည်။ သူ့မြေးကလေးနှစ်ဦး၏ခါးဝကိုပြုရင်း သမ္မာတရားမှာ ကျင့်လည်စေချင်၍ ပြုစုပျိုးထောင်ရသောအကြောင်းကို ပြောပြပါသည်။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် နားလည်လာရသောအကြောင်းမှာ... သားသမီးများအတွက် မိဘတို့လိုသောအရာမှာ လူဝတ်ပြားခြင်း၊ ပညာကောင်းခြင်း၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်း... စသော လောကဏိကျက်သရေသာမက၊ လိမ္မာခြင်းမိမိနှင့် သမ္မာတရားမှာ ကျင့်လည်ဖို့လည်း ပါဝင်ပါသည်။ ကာယ၊ ဝိညာဉ်နှစ်မျိုးစေတနာ တက်သိအောင်မြင်ဖို့ရန် ဆုတောင်း ပေးကြရမည်။ သမီးနေခြင်းနွေးနွေးကို စောင့်ကြည့်သောအခါ တကယ်လည်း ဆုတောင်းသည်အတိုင်း ကြီးလာသောအခါ လူလှပပလေး ဖြစ်ပါသည်။ သွက်သွက်လက်လက် ချက်ချက်ချာချာဖြစ်ပြီး လာလည်း ကြီးစားပါသည်။ မကြာခင်မှာ ဆရာမလေးတစ်ယောက် ဖြစ်လာတော့မည်ဖြစ်၍... လောကနှင့် စပ်ဆိုင်သောအရာမှာ ပူပန်စရာမရှိပါ။

သို့သော်လည်း ပုဂံသံနေ့များမှာ တော်တော်နှင့်အိပ်သာမထပါ။ မိခင်က ပူညံ့ပူညံ့ လုပ်သောအခါ သိပ်ပြီးသည်းခံနိုင်ပါ။ သမ္မာတရား၌ ကျင့်လည်သော်လည်း အားမရနိုင် ူောအခါ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် အပြစ်တင်မိ၏။ သူ့ဝိညာဉ်အတွက် ဆရာကျော်ထင်ပြောမှ ဆုပြန်တောင်းခဲ့ရတာမို့ နောက်ကျခဲ့သောအပြစ်ရှိပါသည်။ သားသမီးများကို သွန်သင်ရန်သာမဟုတ်။ ဆုတောင်းပေးဖို့လည်းလိုအပ်ပါ၏။ သားသမီးများအတွက် မည်သို့ ဆုတောင်းပေးခဲ့သနည်းဟူသောအဖြေကို ကျွန်တော်မြေဖို့ ဟုနဲ့ဆိုင်းခဲ့ပါကြောင်း သက်သေခံပါ၏။

ဩဂုတ်လ(၂၈)ရက်၊ ၂၀၀၆-ခုနှစ် (ဆုနဂန္ဓမူ)

သင်တို့ဒုစရိတ်သည် သင်တို့ကို ဘုရားသခင်နှင့်တွာစေပြီး ကြားတော်မမူစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့အပြစ်သည် မျက်နှာတော်ကိုလွှဲစေပြီး။ (ဟေဇုယ အနာဂတ္တိကျမ်း၊ ၅၉ : ၁)

ဆက်သွယ်မှုအကြောင်း ...

ကျောက်ကြီးနယ်မှလာသောဆရာနဲ့တာကို အလင်းအိမ်နားမှ လက်စပ်ရည်ဆိုင်မှာ သွားတွေ့လျှင် သူကအပြစ်တင်ပါသည်။ မနစ်က ကျမ်းစာသင်တန်းမှာ ဆရာလားထံ ဆိုလို့ နှစ်ရက်တောင် လှည်းနဲ့သွားကြိုတာ လာလည်းမလာဘူး... ဟု ပြောလျှင် အံ့ဩသွားပါသည်။ သူတို့ခမာ ပင်ပန်းစွာစီစဉ်ပြီး လာကြိုရတာဟု နားလည်သော်လည်း ကိုယ်တိုင်က သတင်းလည်းမရ၊ မိတ်ဆွန်းလည်းမသိသဖြင့် မသွားခဲ့ပါ။ တစ်ခုခုတော့ လွန်နေပြီဟု သိလိုက်ပါ၏။ ဆရာနဲ့သာသည် လူငယ်ဖြစ်သော်လည်း စာတစ်စာရေးသောသူ ဖြစ်ကာ ညစဉ်ခွန်အားအတွက် ကောင်းသော စာအုပ်များကို လက်ဆောင်ပေးခဲ့သူ ဖြစ်သဖြင့် ကျမ်းစာသင်ကျောင်းမှာကတည်းက ကျွန်တော် သူတို့လေးစားပါ၏။ သူ၏ အစီအစဉ် အဆင်မပြေဖြစ်ရသောကြောင့် ဝမ်းနည်းသော်လည်း ဘာမှ မထက်နိုင်ပါ။ သိလည်းမသိတော့၊ အပြစ်တင်တာကိုပဲခံရင်း ပြန်ဖြေရောစကား မရှိခဲ့ပါ။

နောက်တစ်နေ့မှာ ဇရာဝတီတိုင်းမှဆရာတစ်ပါးရောက်လာပြီး... ဆရာက ဘယ်လိုလဲ၊ စာအုပ်မှာတာလည်း မပို့ဘူး၊ ဝိုက်ဆံမေးဘူးထင်လို့လား။ ကျွန်တော်က မေတ္တာတမန်မှာကတည်းက ပြန်ပေးနေတာပါ... ဟု ပြောလျှင် သူရေးသောစာကိုမရသဖြင့် သာပြန်ပြောရမလဲ မသိပါ။ လူကြုံနဲ့ မှာတာလား၊ စာတိုက်နဲ့မှာတာလား... ဟု မေးလျှင် နှစ်မျိုးစလုံးနဲ့မှာတာပါ။ ဒီမှာ တော်ဝီ(မိတ္ထူ)တောင်ရှိသေးတယ်ဟု ပြောပါသည်။ မိတ္ထူမှာတော့ သူ့တံပာရှိပါရဲ့။ ကျွန်တော် ဆိုတဲ့ စာမရောက်လာတော့ မထက်နိုင်ပြန်၊ အေးဥာ... ကျွန်တော်စာမရသေးလို့ပါ... ဟု တောင်းပန်ရလေ၏။ ဆရာနှစ်ပါးပြန်သွားမှ သူတလော အပြစ်တင်တာတွေပဲခံခံနေရတာ ဘာဖြစ်လို့လဲဟု စဉ်းစားမိပါသည်။ ဇနီးသည်က ဆက်သွယ်ရေးလေ ကွန်မြူနီကေးရှင်း (Communication)ပေါ့ဟု ပြောရင်း ရယ်နေပါသည်။ မတီမလည်နှင့် ဝုက္ခရောက်တိုင်း သူမက ရယ်ရယ်မောမောနှင့် ဝေဖန်ပေးလေ့ရှိရာ မိတ်ဆွယ် ကျေးဇူးတင်ရပါ၏။

ခေတ်ဥပယုဂ်တစ်ခု ပြည့်စုံစွာနေခွင့်ရသော်လည်း အပြစ်ကြောင့် ဘုရားသခင်နှင့် တွဲတွာရသောအခါ မိတ်သဟာယပျက်ပြားသောသာမက ရှိပါသည်။ လူနှင့်ဘုရားရှင်တို့ အကြားမှာ ဆက်သွယ်မှုမရှိတော့လျှင် ဝိ၍ဝေးကွာလာတာ နောက်ဆုံး၌ အလိုတော်နှင့် ဆန့်ကျင်သော အသက်ရှင်ခြင်းများ နစ်မွန်းခဲ့ရပါသည်။ အပြစ်တရား၏အစကား သေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ လူသားဆွမ်း ဆက်သွယ်မှုမရှိလျှင် နားလည်လွှဲမှုဖြစ်သလို ဘုရားရှင်နှင့် ဆက်သွယ်မှုမရှိလျှင် ဝိညာဉ်အသက်သဆုံးရပါလိမ့်မည်။ ဘုရားရှင်နှင့် မိတ်သဟာရ ဖွဲ့လျက် ဆက်သွယ်မှုမရှိနိုင်မာမာတို့ကတည်းကဆက်နိုင်ဖို့ လိုအပ်နေပြီ မိတ်ဆွေ။

ထိုသင်တန်းများမှာပင်၊ ကယ်တင်နိုင်သောနာမတစ်စုံတစ်ခုမျှ ကောင်းတင်အောက် မြေကြီးပေါ်မှာမရှိ။ (တမန်တော်ဝတ္ထု ၄ : ၁၂)

‘လှိုင်းသစ်၏ နာမအားဖြင့် ...’

ရေငုပ်သင်တန်းစီးပေါ်တွင် လူတစ်ယောက်ပါလာသည်။ နာမည်က နှစ်ယောက်စလုံး ရော်ဂျာပဲ ဖြစ်ပါ၏။ ရော်ဂျာနှစ်ယောက်၏ ရေငုပ်သင်တန်းသည် အတ္တလန်တိတ်သမုဒ္ဒရာထဲမှာ ... ၁၉၇၃-ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ(၂၉)ရက်နေ့တွင် နှစ်မြှုပ်သွားပါသည်။ ရေငုပ်သင်တန်းသည် စက်ပျက်ဆီးသွားသဖြင့် ပင်လယ်ကြမ်းပြင်မှာ နှစ်မြှုပ်နေပါသည်။ ကုန်းပေါ်မှာကား ပျက်လျှင် တော်သေးသည်။ ပင်လယ်အောက်တွင် ရေငုပ်သင်တန်းပျက်သောကြောင့် အရေးအကြီးဆုံးက အသက်ရှူရန် လေဖြစ်ပါ၏။ လေက မိနစ်(၉၀)စာပဲ ရှိသည်။ ဒီအချိန်မှာ ကယ်ဆယ်ခြင်းမခံရလျှင် သေရတော့မည်။ လေမရှိလျှင် အသက်မရှူနိုင်တော့ပါ။ အထက်၌ လှုပ်လှုပ်သွားစားကြိုးစားလျှင် လေက မိနစ်(၉၀)စာပဲ စော၍ ကုန်သွားနိုင်သေးသည်။ ရော်ဂျာနှစ်ယောက် ဘာမျှမတတ်နိုင်။ အခြေစိုက်စခန်းသို့ ကြေးနန်း ပို့ပြီးနောက် ... အထက်မှ လာတယ်ဖို့ စောင့်နေတာပဲရှိတော့သည်။

ရေငုပ်သင်တန်းစီးကို တစ်နာရီခွဲအတွင်းမှာ ဆယ်ဖို့တစ်စွ အလွန်ခက်ခဲပါသည်။ သို့သော် ရော်ဂျာ၏မိတ်ဆွေများက ရေငုပ်သင်တန်းကြီးများကို မောင်းနှင်သွားပြီး နှစ်မြှုပ်နေသောသင်တန်းငယ်ကို သံကြိုးဖြင့်ပတ်ချည်ကာ မတင်ကြလေသည်။ အချိန်သည် လျှင်လျှင်မြန်မြန်ကုန်သွားပါသည်။ ရော်ဂျာတို့နှစ်ယောက်သည် ဆူတောင်းလျက် နေရုံပဲ ရှိသည်။ မိတ်ဆွေများ၏ကြိုးစားမှု အောင်မြင်ခဲ့ သဖြင့် သူတို့ အသက်ချမ်းသာရာရခဲ့ပါ၏။

ယနေ့ ကျွန်တော်တို့၏အခြေအနေက ရော်ဂျာတို့နှင့် ဘာမှမခြားနားပါ။ အသက်တာ၌ မှားယွင်းမှုရှိသောအခါ နှစ်မြှုပ်သွားသော သင်တန်းစီးကို သို့ တဖြည်းဖြည်း ကျဆင်းနေပါသည်။ အခြေအနေကို သိသော်လည်း ကယ်တင်ရန်၊ လွတ်မြောက်ရန်အတွက် ခက်ခဲပါသည်။ နေ့စဉ် အဘာရများအတွက် အချိန်အနည်းငယ်သာ ကုန်ပါသည်။ ထိုကလ လွန်လျှင် ပျက်စီးရတော့မည် ဖြစ်ပါ၏။ ယခုအချိန်၌ အထက်အရပ်မှလာသောကယ်ဆယ်မှု ကိုသာ မျှော်လင့်စရာရှိပါသည်။

စင်စစ် ... ခရစ်တော်၌သာ မျှော်လင့်စရာရှိသည်ကို သတိရအောင်မေ့လျက် ငြိမ်ဝပ်စွာနေခွင့် ရှိပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် နှစ်မြှုပ်နေသောဘဝ၏ သင်တန်းပျက်တစ်စီးကို မေတ္တာကြိုးဖြင့် ချည်နှောင်ဆွဲထုတ်လျက် တဖြည်းဖြည်း အပေါ်သို့ မြင့်တက်လာနိုင်ပါသည်။

ကိုယ်တော်သည် လမ်းခရီး၊ ကိုယ်တော်သည် သမ္မာတရား၊ ကိုယ်တော်သည် အသက်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့တော်ကို အမှီပြုလျှင် အဘယ်သူမျှ မြင့်သောနေရာသို့ မရောက်နိုင်ကြပါ။

မျက်ရည်ကျလျက် မျိုးစေ့ကြံနေသောသူသည် ခွင်လန်းလျက် စပေါ့ရိတ်ကြရမည်။ (ဆာလံကျမ်း၊ ၁၂၆ : ၅)

‘ခွင်လန်းလျက် ရိတ်ရမည် ...’

ဖားကန်မြို့မှ ဒေါ်လှတောင်ကို မမျှော်လင့်ပဲ ဝိနန်ကျွန်းမှာ တွေ့ရပါသည်။ သူမသည် လေလာရေးဆွဲတစ်ခုဖြင့် ရောက်လာပြီး ကြုံတုန်းမှာ ကွာလာလစ်ပူပြို၍ ခွံသောသားနှင့် တွေ့ဆုံပါသည်။ သားသည် ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ စီးပွားသူရန် မလေးရှားကိုထွက်သွားခဲ့သည်မှာကြားပြီး မိခင်ကသွားတွေ့ဆုံချင်သော်လည်း လေလာရေးဆွဲ တာဝန်ရှိသူများက ခွင့်မပြုပါ။ သားကလည်း မိခင်ထံသို့မလာရဲပါ။ ဗီလာသက်တမ်း တော်နေပြီမို့ သွားလာလျှင် အဖမ်းအဆီးခံရနိုင်သဖြင့် အလုပ်ထဲမှာပဲ နေရပါသည်။ မိခင်တို့ ဖုန်းနှင့်စကားပြောရသော်လည်း သားအမိနှစ်ယောက် လူချွင်းမတွေ့ရ။ ပိုက်ဆံလည်း ပေး၍မရသဖြင့် ဝမ်းနည်းလျက် ငို၏။ မိခင်ကလည်း ငိုပါသည်။ ဒေါ်လှတောင်က ကျွန်တော်တို့တွေ့လျှင် ဆူတောင်းပေးရန်ပြောပါ၏။ တစ်နေ့လျှင် သုံးကြိမ်မျှ သူမနှင့် တွေ့ရာ တွေ့တိုင်းငို၍ ဆူတောင်းခိုင်းပါသည်။

ဆူတောင်းပေးပြီးလျှင် ကျွန်တော်က ... “ ဝီလောကအင်္ဂု သန်တီမိန်းမ ယောက်ျား တော်တော်စိတ်ညစ်မှာပဲ။ ဒေါ်လှတောင် ယောက်ျားက စိတ်မညစ်ဘူးလား” ဟု မေးရာ သူမက ဝုတ်ယူနားဖြင့် ... ကျွန်မယောက်ျားက အလွန် သဘောကောင်းတယ်။ သူ့စိတ်ညစ်တာနှစ်ခုပဲရှိတယ်။ တစ်ခုက ကျွန်မအတင်းပြောရင်မကြိုက်ဘူး။ နောက်တစ်ခုက အတွင်းခံအကျိုးမပါဘဲ အပြင်ထွက်ရင် အသေဆူတာပဲ ... ဟုပြောရင်း ရယ်နေ၏။ ရယ်လိုက်ငိုလိုက်နှင့် ဒေါ်လှတောင်သည် ဝိနန်မှာ အကြိမ်ကြိမ်ဆူတောင်းပြီးမှ ... နောက်ဆုံးတွင် သားကိုသွားတွေ့ခွင့်ရလေသည်။ တာဝန်ရှိသူများက သနားလာပါသည်။ ပြန်တွေ့သောအခါ ဝမ်းသာသဖြင့် မျက်ရည်ကျပြန်သည်။ ဆရာဆူတောင်းပေးတာ ကျေးဇူးတင်တယ်ဟု မျက်ရည်ဝဲဝဲနှင့်ပြောရာ ... သူမအတွက် ဝမ်းသာပါသည်။

ငိုတတ်တဲ့လေးနို့စို့ရတယ် ... ဟု ပြောကြပါသည်။ တကယ်တော့ ငိုခြင်း၊ မျက်ရည်ကျခြင်းမှာ ခဲယဉ်းသောအနေအထားကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ခဲယဉ်းသဖြင့် ရပ်နားလိုက်သော အခါ အကျိုးမရှိပါ။ ငိုရသောနေ့ရက်ဖြစ်ပါလျက် ဆက်လက်ခရီးပြုလျက် ပန်းတိုင်သို့ ရောက်နိုင်ပါ၏။ ဆာလံဆရာက မျက်ရည်ကျလျက် မျိုးစေ့ကြံသောသူ ဟု ဖော်ပြပါသည်။ မျက်ရည်ကျသော်လည်း အစွဲမပေး၊ ဆောင်ရွက်စရာမရှိသော မျိုးစေ့ကြံသောအမှုကို ဆက်လက်ပြုလုပ်သောသူသည် ခွင်လန်းစွာ စပေါ့ရိတ်ကြရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ခဲယဉ်းသောအမှုများကြောင့် ငိုကြွေးစရာအချိန် ရှိပါသည်။ ငိုကြွေးသောသူအများကြား၌ မိမိတို့ငိုကြွေးရသည်မှာ မတွေးဆန်းပါ။ ငိုကြွေးလျက်နှင့် မျိုးစေ့ကိုကြပါလျှင် အောင်မြင်မှုများကို မျှော်လင့်နိုင်ပါသည်။

ဩဂုတ်လ(၃၁)ရက်၊ ၂၀၀၆-ခုနှစ် (ကြာသပတေးနေ့)

ယောဘ၏သားတို့သည် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း အသီးသီး ဖွားသောနေ့ရောက်လျှင် မိမိတို့ အိမ်၌ ပွဲခံသဖြင့် နှမသုံးယောက်ကိုလည်း ခေါ်၍ အတူစားသောက်လေ့ရှိကြ၏။ (ယောဘဝတ္ထု၊ ၁ : ၄)

‘ဖွားသောနေ့သို့ ရောက်လျှင် ...’

သမ္မာကျမ်းစာ၌ မွေးနေ့(Birthday)ပြုလုပ်သောသူများတွင် ယောဘ၏သားများသည် ပထမဦးဆုံး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ကျေးဇူးတော်ကိုအမြဲချီးမွမ်းသောယောဘသည် သူ့သားများ၏မွေးနေ့သို့ရောက်လျှင် အိမ်မှာ ပွဲခံသည်ဟု ကျမ်းစာလာပါသည်။ နှမများကို ခေါ်၍ အတူတကွ ပျော်ရွှင်စွာ စားသောက်လေ့ရှိကြ၏။

ဂရိတို့၏သမိုင်းမှာမူ . . . လမင်းနှင့်အမဲလိုက်ခြင်းကို အစိုးရသောနတ်ဘုရားမ အာတီမစ် (Artemis) ကို ကိုးကွယ်သူများက သူမ၏မွေးနေ့ လဆန်း(၆)ရက်ရောက်လျှင် ပျားရည်ဖြင့်ပြုလုပ် ထားသော ကိတ်မုန့်အပိုင်းဖြင့် ပူဇော်ကြရာမှ မွေးနေ့ပွဲအစဉ်အလာ စတင်ခဲ့ပါ၏။ ထို့ကြောင့် မွေးနေ့ကိတ်မုန့်သည် လပုံသဏ္ဍာန်အပိုင်းဖြစ်ရုံမက အလင်းပေးရန် ဖယောင်းတိုင်များ ပါဝင်လာကြပါသည်။ ဖယောင်းတိုင်သည် လူ၏ အသက်သင်္ကေတဖြစ်ရာ အသက်နှင့် တစ်တိုင်ပေါင်း၍ စိုက်ပြီးမှ မီးထွန်းကြပါသည်။ မီးအလျင်ငြိမ်းလျှင် အသက်တိုတတ်သည်ဟု ယူဆကာ မီးကို အလျင်မှုတ်ငြိမ်းရပါသည်။ မီးကိုမှုတ်စဉ်ဆုတောင်းလျှင် ဆုတောင်းပြည့်သည်ဟုလည်း ယုံကြည်ကြပါသည်။ ခရစ်ယာန်တို့ကမူ . . . မွေးနေ့ပွဲမှာ ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းလျက် ရွှေလာမည် နေ့ရက်တွင် ဘုရားသခင် ပို့ဆောင်စို့ရန် ဆုတောင်းကြပါသည်။

ကျွန်တော်ဇနီးသည်၏မွေးနေ့မှာ ဩဂုတ်လ(၃၁)ရက်နေ့တွင် ကျရောက်ပါသည်။ ထိုနေ့ရောက်လျှင် . . . မိသားစုသည် အိမ်၌ အတူတကွစားသောက်သောအခွင့်ကို ပြုကြပါသည်။ အပေးမှ သားများ၊ မြေးများကလည်း ပြန်လာကြပါသည်။ တကယ်တော့ သူတို့ဘဝခရီးကို သူတို့နှင့်ကြသောအချိန်မှာ မိဘအိမ်သို့ ပြန်လာနိုင်ခြင်းမရှိပါ။ သို့သော် မိခင်၏မွေးနေ့ရောက်လျှင် တစ်ကြိမ်တော့ ပြန်လည်ဆုံဆည်းမိလေသည်။ တစ်နှစ်မှာ တစ်ခါ . . . မျက်နှာစုံညီ၍ စားသောက်ရသောအခွင့်၊ ရွှင်လန်းရသောအခွင့်၊ အတူတကွ ဝမ်းမြောက်စွာ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ရသောအခွင့်ကို ရလေ၏။ တစ်ခါတလေမှရသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းဆုကျေးဇူးကို ခံစားရသောကြောင့် ဖွားသောနေ့ကိုရောက်လျှင် ဘုရားသခင်ကို ကျေးဇူးတင်ရပါသည်။

ဟက်ပီးဘက်ဒေး . . . ဟု မိခင်ကို သားကပြောလျှင် ကြားနာရသောမိခင်သည် အလွန် ဝမ်းမြောက်လျက် တသက်တာလုံး ပြုစုခဲ့ရသောပင်ပန်းခြင်းကို မေ့သွားနိုင်သည်ဟု ဇနီးက ပြောပြပါသည်။ စင်စစ် . . . ကျွန်တော်တို့၏မွေးနေ့ကို ပေးသောကြောင့် ‘ကျေးဇူးတင် ပါတယ် အဖဘုရားသခင်’ဟု ပြောလျှင် ဘုရားရှင်သည်လည်း မည်မျှဝမ်းမြောက်မည်ကို ဆင်ခြင်လျက် လွန်ခဲ့သောနေ့များအတွက် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြပါစို့။